



DE STAAT VAN DE ZEE IN HET NOORDOOSTELIJK ATLANTISCHE GEBIED

Hoofdconclusies van het
OSPAR Quality Status Report 2023



01. INLEIDING →

HET OSPAR QUALITY STATUS REPORT 2023	06
VOORWOORD	08
HET VERHAAL VAN... DAPSIR	10
HET VERHAAL VAN... DE NOORDOOSTELIJK ATLANTISCHE OCEAAN: ONZE DRUKKE OCEAAN	12

02. MILIEUBELASTING →

MILIEUEFFECTEN VAN OLIE- EN GASWINNING BLIJVEN AFNEMEN	16
VERVUILING DOOR RADIOACTIEVE STOFFEN IS VOORKOMEN	18
GEVAARLIJKE STOFFEN ZIJN REDEN TOT BEZORGDEHEID	20
VERSTORING DOOR ONDERWATERGELUID BLIJFT EEN BEDREIGING	22
EUTROFIËRING HOUDT AAN	24
DE HOEVEELHEID ZWERFVUIL IN ZEE BLIJFT HOOG, ONDANKS TEKENEN VAN VERBETERING.	26
DE INTRODUCTIE VAN NIEUWE NIET-INHEEMSE SOORTEN (NIS) LIJKT TE ZIJN AFGENOMEN	28

03. TOESTAND →

ZEEVOGELS HEBBEN HET NOG STEEDS MOEILIJK	32
DE TOESTAND VAN ZEEVOGELS	34
HET VERHAAL VAN... HET BESCHERMEN VAN GEBIEDEN BUITEN DE NATIONALE JURISDICTIES	36
VEEL ZEEZOOGDIEREN BLIJVEN IN GEVAAR, OOK AL HERSTELLEN SOMMIGE SOORTEN ZICH	38
DE TOESTAND VAN ZEEZOOGDIEREN	40
NKS VERBETERINGEN IN SOMMIGE VISPOPULATIES BEVINDEN VELE ZICH NIET IN EEN GOEDE TOESTAND	42
DE TOESTAND VAN ZEEVISSSEN	44
HET VERHAAL VAN... DE MENSEN ACHTER HET QSR	46
BENTISCHE HABITATS WORDEN NOG STEEDS BESCHADIGD	48
PLANKTON, DE BASIS VAN HET MARIENE VOEDSELWEB, WORDT BEÏNVLOED IN PELAGISCHE HABITATS	50
DE TOESTAND VAN PELAGISCHE HABITATS	52
DE TOESTAND VAN MARIENE VOEDSELWEBBEN IS ZEER ZORGWEKKEND	54
STAAT VAN MARIENE VOEDSELWEBBEN	56

04. WE MOETEN NU HANDELEN →

HET VERHAAL VAN... OSPAR EN DE DUURZAME ONTWIKKELINGS- DOELEN VAN DE VERENIGDE NATIES	60
DE GEVOLGEN VAN KLIMAATVERANDERING ZIJN DUIDELIJK MEETBAAR	62
OCEAANVERZURING BRENGT MARIENE ECOSYSTEMEN VERDER IN GEVAAR	63
KLIMAATVERANDERING EN VERZURING VAN DE OCEAAN - ECOLOGISCHE GEVOLGEN	64

01.

INLEIDING

HET OSPAR QUALITY STATUS REPORT 2023

STAP IN DE FASCINERENDE WERELD VAN DE NOORDOOST-ATLANTISCHE OCEAAN MET HET QUALITY STATUS REPORT (QSR) 2023 VAN OSPAR

Deze brochure biedt een toegankelijk overzicht van de beoordelingen in het QSR. Evenals het veel uitgebreidere Synthesis Report geeft de online-versie toegang tot de complete schat aan informatie van het QSR 2023.

Blader door het document, zet je virtuele duikbril en snorkel op, volg hyperlinks en ga op reis in het QSR portaal. En bedenk tijdens het lezen dat de staat van het Noordoost-Atlantische gebied, waaronder de Noordzee en de Waddenzee vallen, nauw verweven is met het welzijn van onze hele planeet en van de menselijke samenleving.

SCANNEN
OM MEER TE
ONTDEKKEN



WAT IS OSPAR?

OSPAR is een internationale verdragsorganisatie die zich inzet voor de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan. Binnen OSPAR werken vijftien landen en de Europese Unie samen om milieuproblemen in dit zeegebied aan te pakken.

OSPAR ontwikkelt en implementeert beleid, strategieën en overeenkomsten om het mariene ecosysteem te beschermen en te herstellen. De organisatie stelt beoordelingen op, zoals het QSR 2023, om de gezondheid van de oceaan in de

gaten te houden en de voortgang bij het behalen van milieudoelen op de voet te volgen.

Het werk van OSPAR is erop gericht om het mariene milieu te beschermen voor huidige en toekomstige generaties. Daarbij wordt rekening gehouden met de verbondenheid van de oceaan met klimaatverandering, het menselijk welzijn en de algehele gezondheid van onze planeet.

WAT IS HET QSR 2023?

Het Quality Status Report 2023 van OSPAR is een uitgebreide beoordeling van het milieu en de toestand van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en van de menselijke activiteiten die daarmee samenhangen.

Het rapport bestaat uit meer dan 120 deelbeoordelingen en behandelt verschillende thema's, waaronder biodiversiteit, habitats en menselijke activiteiten die het mariene milieu beïnvloeden. Het onderzoekt de waterkwaliteit en beoordeelt de mogelijke effecten van verontreinigende stoffen, zoals chemicaliën en microplastics, op het zeeleven en op ecosystemen.

Daarnaast evalueert het rapport de toestand van verschillende mariene soorten, van vissen en zeevogels tot zoogdieren en planten. Er wordt gekeken naar populatieomvang, verspreiding en trends, en eventuele veranderingen daarin, en bedreigingen voor deze soorten worden geïdentificeerd. Deze informatie geeft wetenschappers en beleidsmakers

inzicht in de algehele gezondheid en veerkracht van het ecosysteem van de zeeën en oceanen.

Een ander essentieel onderwerp dat het QSR 2023 behandelt, is de invloed van klimaatverandering en oceanverzuring op het mariene milieu. Dit onderdeel beschrijft onder meer de veranderingen in de temperatuur van de oceaan, de zuurgraad en de stijging van de zeespiegel, en beoordeelt de effecten daarvan op het leven en de ecosystemen in de zee.

Het QSR 2023 is een belangrijk hulpmiddel voor wetenschappers, beleidsmakers en het publiek om inzicht te krijgen in de huidige toestand van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, de uitdagingen waarmee het zeeleven wordt geconfronteerd en de maatregelen die nodig zijn om de gezondheid en duurzaamheid ervan op de lange termijn te waarborgen.



* Externe en OSPAR niet-indicatorbeoordelingen

VOORWOORD

van de voorzitters van het QSR-coördinatieteam

Voor de derde keer in mijn leven ben ik betrokken geweest bij het samenstellen van een OSPAR Quality Status Report (QSR). De QSRs van OSPAR, en dit rapport is daarop geen uitzondering, zijn het resultaat van een enorme collectieve inspanning van de hele OSPAR-gemeenschap.

De fundamentele basis is wetenschappelijke kennis en begrip van onze zeeën. Meer dan 400 deskundigen hebben met hun individuele expertise bijgedragen aan de huidige editie, maar dat is slechts één essentieel element. Een even belangrijk aspect is de geest van samenwerking, de bereidheid om over de nationale grenzen en specifieke belangen heen te kijken wanneer men geconfronteerd wordt met onbetwistbare waarnemingen en de inzet voor een gemeenschappelijke uitdaging.

Vertegenwoordigers van nationale overheden, niet-gouvernementele organisaties, waarnemers, deskundigen en het OSPAR-secretariaat hebben waar en wanneer mogelijk bijgedragen om ervoor te zorgen dat dit QSR niet alleen evenwichtig, representatief en innovatief is, maar vooral een solide basis vormt voor het wetenschappelijk onderbouwde beheer van onze zeeën. Dit vergde een voortdurende inspanning om te zorgen voor duidelijke en transparante communicatie met vele uren vergaderen, talloze virtuele uitwisselingen en, niet te vergeten, een enorm aantal e-mails. Het is mijn stellige overtuiging dat echte vooruitgang alleen mogelijk is wanneer alle betrokken partijen deelnemen aan een open en op feiten gebaseerde uitwisseling van informatie rond een gemeenschappelijk doel of een gemeenschappelijke uitdaging.

Het huidige QSR is een uitstekend voorbeeld van een dergelijk proces. Ik ben iedereen die een bijdrage heeft geleverd enorm dankbaar. Het was een eer en een absoluut genoeg om samen te werken met iedereen die aan dit project heeft meegewerkt.



Dr. Patrick Roose
Medevoorzitter van het QSR-coördinatieteam



“

Het is mijn stellige overtuiging dat echte vooruitgang alleen mogelijk is wanneer alle betrokken partijen deelnemen aan een open en op feiten gebaseerde uitwisseling van informatie rond een gemeenschappelijk doel of een gemeenschappelijke uitdaging.

Deze brochure presenteert de belangrijkste conclusies van het QSR 2023 van OSPAR. De online-versie van de brochure geeft bovendien toegang tot de grote verscheidenheid aan beoordelingen – meer dan 120! – die deze conclusies onderbouwen. Dit is het resultaat van uitzonderlijk teamwerk, waarbij het hele OSPAR-netwerk van gegevensverzamelaars op zee, analisten en beheerders van deze gegevens, wetenschappers, beleidsmakers en milieu- en brancheorganisaties betrokken is.

OSPAR en zijn voorgangers de Oslo en Parijs Conventies, leveren al QSRs af vanaf de jaren 1980. Ik heb de eer gehad om namens Nederland deel uit te maken van het team sinds het QSR 2000. Sindsdien is de wereld om ons heen ingrijpend veranderd en dat geldt ook voor de QSRs: meer onderwerpen, waarvan we meer weten, betere samenwerking en meer invloed nu lidstaten van de Europese Unie het QSR gebruiken voor hun nationale beoordelingen van de toestand van de zee onder de Europese Kaderrichtlijn Mariene Strategie (KRM). Onze beoordelingen leveren kennis op die essentieel is voor de ontwikkeling van effectieve maatregelen om ons eigen zeegebied, onderdeel van een groter oceaansysteem, te beschermen.

Ik ben ervan overtuigd dat milieubeleid en duurzaam beheer van de zee gebaseerd moeten zijn op de best beschikbare wetenschap. Door de jaren heen hebben we betere manieren gevonden om te bepalen of de huidige toestand en de daarin gesignaleerde trends 'goed' of 'niet goed' zijn. Is de toestand goed, dan heeft de samenleving de zeeën en oceanen afdoende beschermd. Is hij niet goed, dan moet er iets gebeuren. Ik roep u, lezer van het QSR 2023, op om deze schat aan informatie te gebruiken en bij te dragen aan maatregelen die onze zeeën en oceanen weer gezond maken.



Dr. Lisette Enserink
Medevoorzitter van het QSR-coördinatieteam



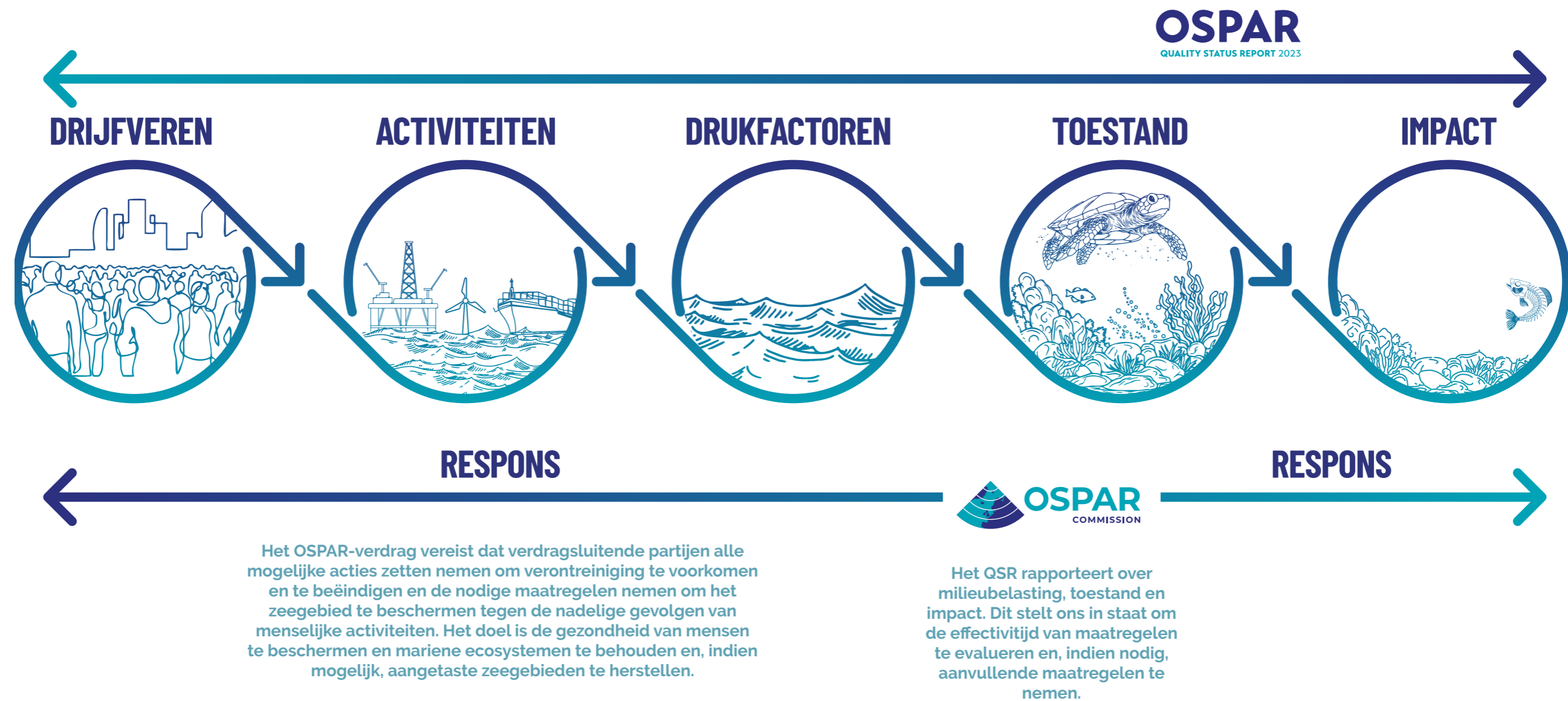
“

Ik roep u, lezer van het QSR 2023, op om deze schat aan informatie te gebruiken en bij te dragen aan maatregelen die onze zeeën en oceanen weer gezond maken.

HET VERHAAL VAN... DAPSIR

DAPSIR (Drivers, Activities, Pressures, State, Impact, Respons - Drijfveren, Activiteiten, Drukfactoren, Toestand, Impact op ecosysteemdiensten, Respons) is een methode om de relaties tussen mensen, hun activiteiten en het milieu te beschrijven.

DAPSIR is het algemene kader van het QSR; het helpt het grotere geheel beter te begrijpen, door alle losse beoordelingen op een vergelijkbare manier te presenteren. Dit maximaliseert synergie tussen beoordelingen en houdt rekening met milieu-, sociaal-economische en beheersaspecten. In dit kader wordt onderkend dat de samenleving afhankelijk is van een gezonde oceaan, en het wordt gebruikt om vast te stellen hoe veranderingen in drukfactoren en toestand de levering van ecosysteemdiensten beïnvloeden.



HET VERHAAL VAN... ONZE DRUKKE NOORDOOST-ATLANTISCHE OCEAAN

Het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan is een divers en levendig ecosysteem met een rijk scala aan zeeleven. Van de ruige kustlijnen tot de diepten van de oceaانبodem herbergt dit uitgestrekte gebied een opmerkelijke verscheidenheid aan soorten, habitats en ecosystemen.

De regio heeft diverse habitats, van rotskusten en zandstranden tot kelpwouden, zeegrasvelden en diepzeeravijnen. Ecosystemen variëren van mosselbanken en zeegrasveldentotdiepekoudwaterkoraalriffen. Elke habitat biedt een unieke omgeving voor gespecialiseerde soorten en ecologische interacties. Kustgebieden dienen als kraamkamer voor veel vissoorten, terwijl de open oceaan migrerende soorten herbergt die enorme afstanden afleggen.

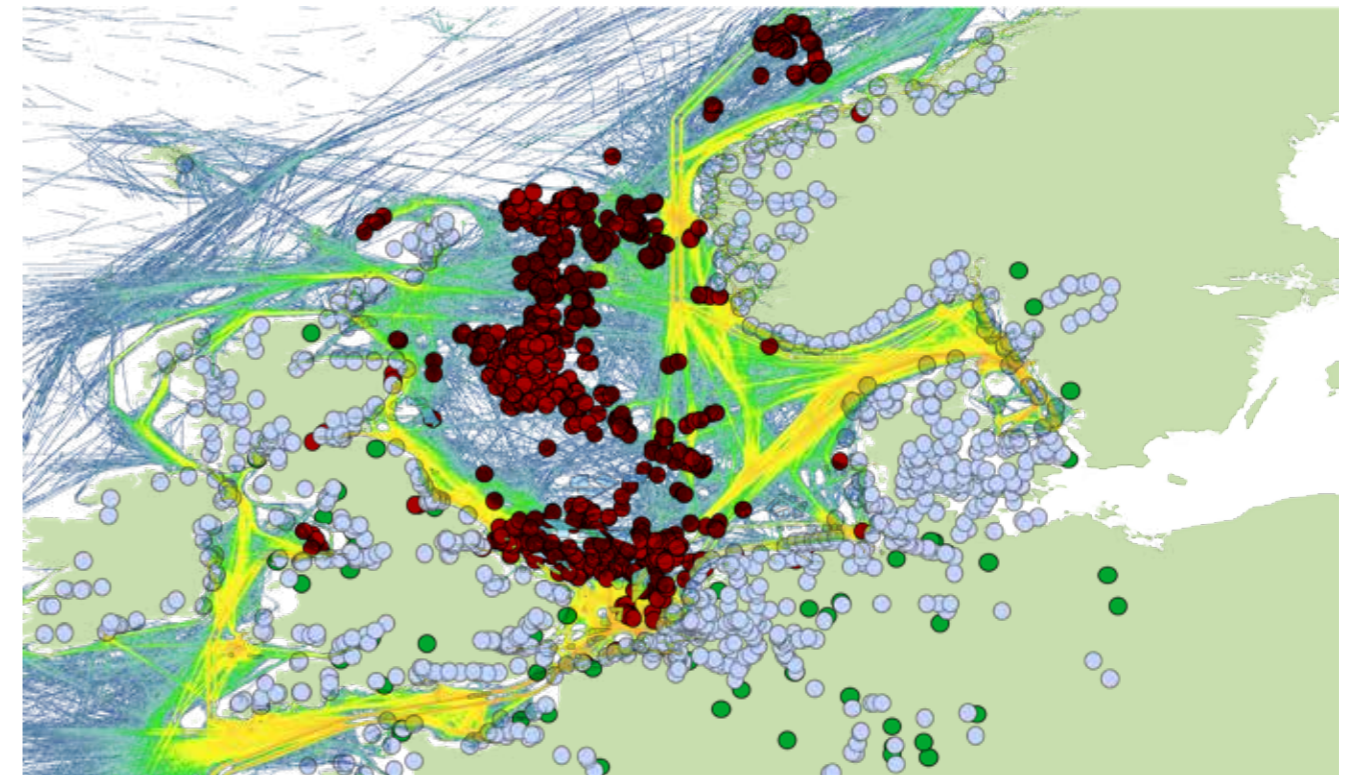
De regio is rijk aan zeeleven met verschillende wereldwijd belangrijke populaties zeezoogdieren en zeevogels. De lucht hierboven omvat de East Atlantic Flyway, een trekroute voor miljoenen vogels die de kusten gebruiken om te voeden en te nestelen.

De biodiversiteit in de Noordoost-Atlantische Oceaan wordt beïnvloed door verschillende factoren, waaronder temperatuur, stromingen en de beschikbaarheid van nutriënten. De biodiversiteit wordt ook gevormd door interacties tussen soorten, zoals predator-prooi-relaties en symbiotische verbindingen tussen soorten.

Deze opmerkelijke diversiteit wordt echter met tal van uitdagingen geconfronteerd. Menselijke activiteiten, zoals scheepvaart, vervuiling, vernietiging van habitats en klimaatverandering, vormen een aanzienlijke bedreiging voor het fragiele evenwicht van het ecosysteem. Er worden inspanningen geleverd om de biodiversiteit van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan te beschermen en in stand te houden door middel van beschermde gebieden en maatregelen om vervuiling tegen te gaan, maar er is meer te doen.

Het behoud van de diversiteit van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan is niet alleen essentieel voor het voortbestaan van talloze soorten, maar ook voor de algehele gezondheid en veerkracht van het mariene ecosysteem. Het is een kostbaar natuurlijk erfgoed dat zorgvuldig beheer en ons respect verdient.

De Noordzee is een van de drukst bevaren zeegebieden ter wereld, met twee van 's werelds grootste havens, Rotterdam en Hamburg.



- NUCLEAIRE FACILITEITEN
- OFFSHORE OLIE- EN GASINSTALLATIES
- SCHEEPSBEWEGINGEN
- HAVENS

BRUTOGEWICHT VAN DE GOEDEREN DIE IN 2018 IN ALLE HAVENS VAN DE VERDRAGSPARTIJEN ZIJN BEHANDELD





02.

DRUKFACTOREN

MILIEUEFFECTEN VAN OLIE- EN GASWINNING BLIJVEN AFNEMEN

OSPAR-maatregelen hebben geleid tot een afname van alle lozingen door de offshore olie- en gasector, waaronder lozingen van productiewater, boorvloeistoffen op oliebasis en chemicaliën die gevaarlijke stoffen bevatten. Sommige vormen van milieubelasting die ooit wijdverspreid waren, bijvoorbeeld vervuiling door het lozen van onbehandeld oliehoudend boorgruis, zijn nu verdwenen en de vervuilingsgraad is afgenomen.

Als aanvulling op het geharmoniseerde verplichte controlesysteem van OSPAR voor offshore chemicaliën en om het gebruik van minder gevaarlijke stoffen te bevorderen, is ook een risicogebaseerde aanpak ingevoerd voor het beheer van lozingen van productiewater, de belangrijkste bron van verontreiniging van de zee met ruwe olie.

Tegelijkertijd werkt OSPAR aan de totale verwijdering van buiten gebruik gestelde olie- en gasinstallaties, en in het komende decennium zullen nog meer installaties

worden ontmanteld. Gezien de ervaring met de ontmanteling van olie- en gasinstallaties, relevant onderzoek en de uitwisseling van informatie mikt OSPAR er op dat afwijken van de verplichting tot verwijdering een uitzondering blijft.

Deze collectieve maatregelen zullen naar verwachting de nadelige gevolgen van olie- en gaswinning in het OSPAR-zeegebied verder beperken, hoewel de risico's van lozingen, verstoring door onderwatergeluid en kunstlicht, en chemische verontreiniging een punt van zorg blijven.

De mogelijke toename van projecten voor CO₂-opslag om de koolstofemissies van koolstofintensieve industrieën in het OSPAR-gebied te compenseren, zal ook meer aandacht van de verdragspartijen van OSPAR vergen.

OSPAR'S NEAES 2030

De milieubelasting van offshore olie- en gaswinning wordt aangepakt in het kader van verschillende strategische doelstellingen van de NEAES 2030, namelijk die met betrekking tot de preventie van vervuiling en zwerfvuil op zee, de vermindering van antropogeen geluid en het beheer van menselijke activiteiten:

S2.

Het voorkomen van verontreiniging door gevaarlijke stoffen door de emissie, de lozing en het verlies ervan te elimineren, om niveaus te bereiken die niet leiden tot nadelige gevolgen voor de menselijke gezondheid of het mariene milieu, met als uiteindelijk doel het bereiken en handhaven van concentraties in het mariene milieu die dicht bij de achtergrondwaarden liggen voor natuurlijk voorkomende gevaarlijke stoffen en dicht bij nul voor door de mens gemaakte gevaarlijke stoffen.

S4.

Het voorkomen van de toevoer en het aanzienlijk verminderen van zwerfvuil, waaronder microplastics, in het mariene milieu om niveaus te bereiken die geen nadelige gevolgen veroorzaken voor het mariene en kustmilieu, met als uiteindelijk doel het elimineren van de toevoer van zwerfvuil.

S8.

Het verminderen van antropogeen onderwatergeluid tot niveaus die het mariene milieu niet negatief beïnvloeden; en

S9.

Het veiligstellen van de structuur en functies van de zeebodem/mariene ecosystemen door significant habitatverlies en fysieke verstoring door menselijke activiteiten te voorkomen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

Offshore Industry Thematic Assessment

Impacts of the offshore oil and gas industry on the marine environment

PRODUCTIEWATER (PRODUCED WATER)

Productiewater is een bijproduct van olie- en/of gaswinning dat tijdens de productie uit de boorput komt. Lozingen van productiewater vormen bij offshore olie- en gaswinning de grootste bron van verontreiniging van het mariene milieu door ruwe olie.

GEÏMPLEMENTEERDE OSPAR-MAATREGELN

OSPAR RECOMMENDATION 2001/1

for the management of PW from offshore installations (Aanbeveling voor het beheer van PW van offshore-installaties, gewijzigde versie 2020)

OSPAR RECOMMENDATION 2012/5

for a risk-based approach (RBA) to the management of PW discharges from offshore installations (Aanbeveling voor een risicogebaseerde aanpak van het beheer van PW-lozingen van offshore-installaties, gewijzigde versie 2020).

FEITEN 2009-2019

16% afname van verspreide olielozingen door productiewater.

21% afname van het volume van productiewater en verdringswater om olie te verplaatsen.

OFFSHORE CHEMICALIËN

De belangrijkste lozingen van offshore chemicaliën zijn afkomstig van booractiviteiten en productiewater-lozingen. Sommige chemicaliën zijn gevaarlijk omdat ze stoffen bevatten die persistent zijn en/of zich kunnen ophopen in levende organismen en/of giftig zijn.

OSPAR-MAATREGELN

OSPAR DECISION 2000/2

on a harmonised mandatory control system for the use and reduction of the discharge of offshore chemicals (Over een geharmoniseerd verplicht controlesysteem voor gebruik/vermindering van de lozing van offshore chemicaliën)

OSPAR RECOMMENDATION 2005/2

on Environmental Goals for the Discharge by the Offshore Industry of Chemicals that Are, or Contain Added Substances, Listed in the OSPAR 2004 List of Chemicals for Priority Action (Over milieudoelstellingen voor offshore lozing van chemicaliën op de OSPAR-lijst voor prioritaire actie)

OSPAR RECOMMENDATION 2017/01

on a Harmonised Pre-screening Scheme for Offshore Chemicals (Aanbeveling voor een geharmoniseerd systeem van voorafgaande screening van offshore chemicaliën)

OSPAR RECOMMENDATION 2010/3

on a Harmonised Offshore Chemical Notification Format (HOCNF) (Aanbeveling voor een geharmoniseerd offshore-meldingsformaat voor chemicaliën)

FEITEN 2009-2019

12% afname van het gebruik van chemicaliën.

30% afname van geloosde chemicaliën.

Uitfaseren van prioritaire stoffen.

BUITEN GEBRUIK GESTELDE OFFSHORE OLIE- EN GASINSTALLATIES

De verdragspartijen hebben het verbod op het lozen of achterlaten van buiten gebruik gestelde offshore-installaties volledig geïmplementeerd. In 2013 en 2018 zijn de ervaringen en technische ontwikkelingen met betrekking tot de ontmanteling van platforms geëvalueerd.

GEÏMPLEMENTEERDE OSPAR-MAATREGELN

OSPAR DECISION 1998/3

on the Disposal of Disused Offshore Installations (Besluit over verwijdering van niet meer gebruikte offshore-installaties)

FEITEN

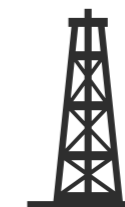
1300 operationeel (sinds 1998).

170 buiten gebruik gesteld.

10 derogaties toegestaan.

5 funderingen van grote staalconstructies.

& 5 betonnen onderconstructies.



VERVUILING DOOR RADIOACTIEVE STOFFEN IS VOORKOMEN

Het QSR 2023 toont aan dat de toepassing van OSPAR-maatregelen geleidelijke en aanzienlijke verminderingen van radioactieve lozingen door de nucleaire sector heeft opgeleverd in de periode van 1995 tot 2018. Lozingen van natuurlijk voorkomende radionucliden door de olie- en gassubsector zijn grotendeels onveranderd gebleven of licht gedaald. In het algemeen hebben de verdragspartijen aanzienlijke vooruitgang geboekt bij het bereiken van de uiteindelijke doelstelling van OSPAR om concentraties in het milieu te bereiken die dicht bij de achtergrondwaarden liggen voor natuurlijk voorkomende radioactieve stoffen en dicht bij nul voor kunstmatige radioactieve stoffen. In de thematische beoordeling van radioactieve stoffen wordt geconcludeerd dat de milieuconcentraties van indicatorradionucliden die in het OSPAR-zeegebied aanwezig zijn, geen significante radiologische gevolgen hebben voor de

mens of het mariene milieu. OSPAR zal zich in de toekomst richten op het identificeren van verdere mogelijkheden om lozingen van radioactieve stoffen te voorkomen of, waar dat niet haalbaar is, deze lozingen nog verder te minimaliseren. OSPAR zal zich ook richten op een beter begrip van de cumulatieve effecten van de verschillende belastende factoren en van de verbanden tussen klimaatverandering en radioactieve stoffen in het OSPAR-zeegebied.

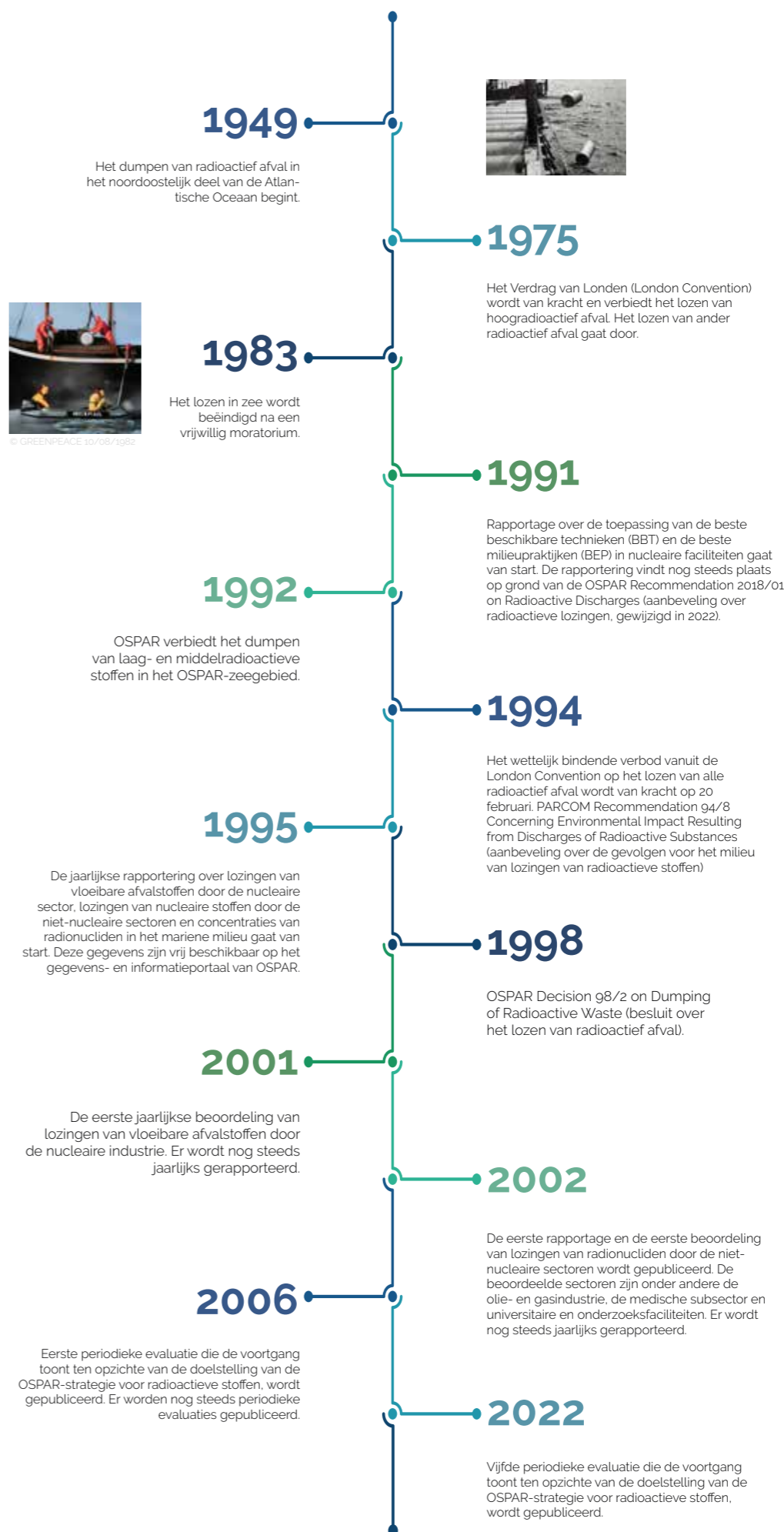
OSPAR'S NEAES 2030

S3.

Het voorkomen van verontreiniging door radioactieve stoffen om de menselijke gezondheid te waarborgen en het mariene milieu te beschermen met als uiteindelijk doel het bereiken en handhaven van concentraties in het mariene milieu die dicht bij de achtergrondwaarden liggen voor natuurlijk voorkomende radioactieve stoffen en dicht bij nul voor door de mens gemaakte radioactieve stoffen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- Radioactive Substances Committee Thematic Assessment
- Fifth periodic evaluation of progress towards the objective of the OSPAR Radioactive Substances Strategy



GEVAARLIJKE STOFFEN ZIJN REDEN TOT BEZORGDHEID

Hoewel de concentraties van de meeste gevaarlijke stoffen die in het milieu aanwezig zijn als gevolg van introducties in het verleden (bekend als 'legacy hazardous substances') zijn afgenomen, blijven hun niveaus zorgwekkend in de Regio's Internationale Noordzee, de Keltische Zeeën en de Golf van Biskaje / Iberische kust en ook in de hogere trofische niveaus van de Arctische Regio.

Beperkingen op het gebruik van gevaarlijke stoffen zijn effectief geweest in het begrenzen van nieuwe lozingen, maar hun hoge chemische stabiliteit en het opnieuw vrijkomen uit sediment betekent dat deze stoffen een probleem blijven vormen. Toenemende niveaus van menselijke activiteiten en nieuwe vormen van gebruik van zowel zee als land kunnen leiden tot een verhoogde toevoer van andere stoffen, waarvan de effecten grotendeels onbekend zijn door een gebrek aan ecotoxicologische gegevens.

Terwijl de vervuiling door de scheepvaartsector is afgenomen door regelgeving op het gebied van zwavel- en stikstofemissies en ballastwater, maatregelen om zwerfvuil te beperken, maatregelen om havenontvangstfaciliteiten te reguleren en acties om het risico op olievervuiling te verminderen, nemen lozingen in het water via reinigingssystemen voor uitlaatgassen toe.

Verder is er een toename van lozingen door de aquacultuursector gerapporteerd en het is waarschijnlijk dat stoffen, waaronder medicijnen, door deze snelgroeiende industrie worden geloosd. Ook baggerwerken en dumpen van baggerslib kunnen blijven leiden tot het vrijkomen van verontreinigende stoffen. Als diepzeemijnbouw in de toekomst gaat plaatsvinden in het OSPAR-zeegebied, moet het mogelijk vrijkomen van extra verontreinigende stoffen worden onderzocht.

OSPAR'S NEAES 2030

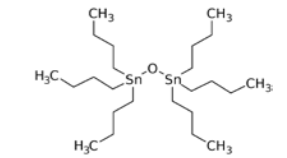
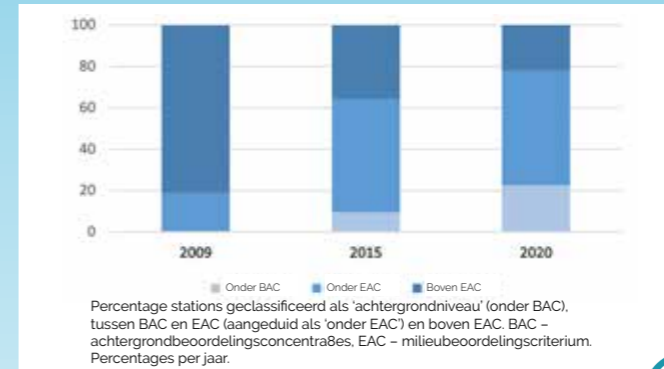
S2.

Het voorkomen van verontreiniging door gevaarlijke stoffen door de emissie, de lozing en het verlies ervan te elimineren, om niveaus te bereiken die niet leiden tot nadelige gevolgen voor de menselijke gezondheid of het mariene milieu, met als uiteindelijk doel het bereiken en handhaven van concentraties in het mariene milieu die dicht bij de achtergrondwaarden liggen voor natuurlijk voorkomende gevaarlijke stoffen en dicht bij nul voor door de mens gemaakte gevaarlijke stoffen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- Hazardous Substances Thematic Assessment
- Trends in New Records of Non-indigenous Species Introduced by Human Activities
- Inputs of Mercury, Cadmium and Lead via Water and Air to the OSPAR Maritime Area
- Inputs of Nutrients to the OSPAR Maritime Area
- Status and Trend for Heavy Metals (Mercury, Cadmium and Lead) in Fish, Shellfish and Sediment
- Status and Trends in the Concentrations of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons (PAHs) in Shellfish and Sediment
- Status and Trends of Polychlorinated Biphenyls (PCB) in Fish, Shellfish and Sediment
- Status and Trends in the Levels of Imposex in Marine Gastropods (TBT in Shellfish)
- Status and Trends of Organotin in Sediments in the Southern North Sea
- Status and Trends of Polybrominated Diphenyl Ethers (PBDEs) in Biota and Sediment
- Waterborne and Atmospheric Inputs of Nutrients and Metals to the Sea
- Wide-scope target and suspect screening of emerging contaminants and their transformation products in marine biota samples from the North-East Atlantic
- Integrated biological effects and chemical contaminants approach: a case study
- Status and Trend Hazardous Substances using CHASE

VOORBEELD VAN EFFECTIEVE MAATREGELEN: TOESTAND EN TRENDS VAN HET IMPOSEXGEHALTE IN ZEESLAKKEN (TBT IN SCHELPIEDIEREN)



Tributyltin (TBT) is een zeer giftige biocide die vanaf de jaren 1980 op grote schaal werd gebruikt om de groei van zeeorganismen op de romp van schepen en pleziervaartuigen te voorkomen.

Na een wereldwijd verbod in 2008 op het gebruik van tributyltin en andere organische tinverbindingen in aangroeiwerende verf is de voortplanting van zeeslakken sinds het Quality Status Report 2010 duidelijk verbeterd



TBT heeft effect op veel organismen, maar mariene gastropoden (zeeslakken), zoals de purperslak, Nucella lapillus (L.), behoren tot de gevoeligste.

VERSTORING DOOR ONDERWATERGELUID BLIJFT EEN BEDREIGING

Onderwatergeluid van scheepvaart, olie- en gasactiviteiten (inclusief seismisch onderzoek) en in toenemende mate van offshore windenergie, zowel tijdens de bouwfase als tijdens de exploitatiefase, blijft een drukfactor voor zeezoogdieren en andere vormen van zeeleven.

Weliswaar zijn richtlijnen van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) over de vermindering van verstoring door scheepvaartgeluid opgevolgd in het OSPAR-zeegebied, maar ze hebben nu nog geen significant effect gehad op de geluidsniveaus.

Het vóórkomen en de intensiteit van verstorend geluid, zowel in de vorm van continu geluid (van voornamelijk scheepvaart) als impulsgeluid (van seismische exploratie, heiwerkzaamheden en militaire activiteiten), zal naar verwachting toenemen in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan.

Binnen OSPAR is daarom besloten een Regionaal Actieplan op te stellen met maatregelen om geluidsvervuiling effectiever te verminderen.

RESPONS

OSPAR is begonnen met de ontwikkeling van het Regionale Actieplan voor onderwatergeluid. Het actieplan zal de belasting door zowel impulsgeluid als continu geluid aanpakken. Het plan zal bestaande OSPAR-acties versterken en hiaten identificeren en aanpakken. Het Regionale Actieplan is gericht op:

- Het ontwikkelen van geharmoniseerde doelen, normen en benaderingen om antropogeen geluid te verminderen;
- Het ontwikkelen van subregionale benaderingen voor beheer van geluid om zowel de belasting als de blootstelling te verminderen;
- Het delen van best practices;
- Het internationaal samenwerken met andere regionale zeeverdragen om gemeenschappelijke methoden te ontwikkelen, bestaande processen te versterken en dubbel werk te vermijden;
- Het samenwerken met andere internationale organisaties zoals de IMO om de bescherming van de Noordoost Atlantische Oceaan te verbeteren en een doeltreffende regionale uitvoering van wereldwijd overeengekomen maatregelen en richtlijnen te bevorderen;
- Het ondersteunen van de OSPAR verdragspartijen bij het ontwikkelen, uitvoeren en coördineren van hun programma's voor onderwatergeluid, met inbegrip van de programma's voor het uitvoeren van de Europese Kaderrichtlijn Mariene Strategie (KRM);
- Het verbeteren van de kennisbasis over onderwatergeluid, door middel van de OSPAR Science Agenda en het gezamenlijk beoordelings- en monitoringprogramma van OSPAR (Joint Assessment and Monitoring Programme).

OSPAR'S NEAES 2030

S8.

S8. Het verminderen van antropogeen onderwatergeluid tot niveaus die het mariene milieu niet negatief beïnvloeden.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- ⊙ Underwater Noise Thematic Assessment
- ⊙ Distribution of Reported Impulsive Sounds in the Sea
- ⊙ Risk of Impact from Anthropogenic Impulsive Sound
- ⊙ Pilot Assessment of Ambient Noise

WAT IS HET PROBLEEM?

Geluid kan invloed hebben op zeedieren door verstoring van hun vermogen om te communiceren, te navigeren, voedsel te vinden of bedreigingen te detecteren, door vluchten of afleiding uit te lokken of door letsel of de dood te veroorzaken.



SCHEEPVAART



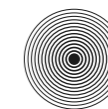
OPERATIONELE
WINDPARKEN



GETIJDENERGIE



HEIWERKZAAMHEDEN



SEISMISCHE
ONDERZOEKEN

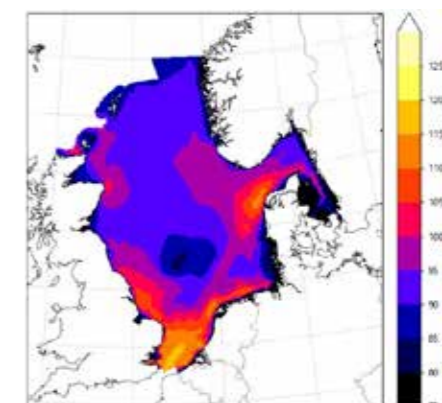


EXPLOSIES (UXO)

CONTINU GELUID

De overheersende bron van continu onderwatergeluid is scheepvaart. Andere bronnen zijn onder andere pleziervaart, visserij, winning van delfstoffen, olie- en gasactiviteiten en offshore windturbines. In grote delen van de zuidelijke Noordzee en langs belangrijke scheepvaartroutes overschrijdt het geluidsniveau het natuurlijke geluidsniveau in de lage frequentiebanden met meer dan 20 dB gedurende meer dan 50% van de tijd.

Mediaan totaal geluidsdruk niveau,
2019, gemeten in 125 Hz-band

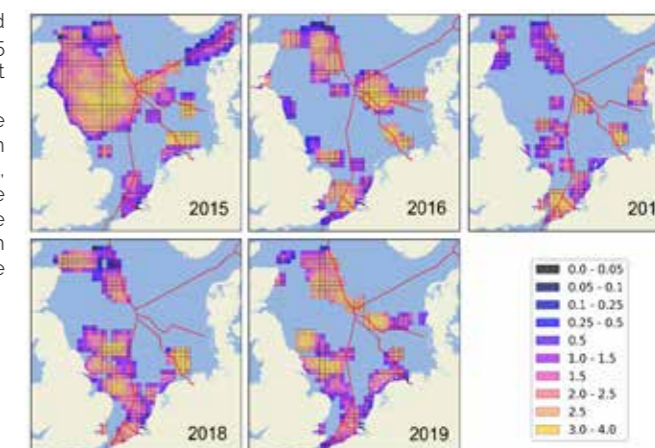


IMPULSGELUID

Impulsgeluid wordt geproduceerd door zogenaamde air guns voor seismisch onderzoek, heiwerk voor offshore windturbines en andere constructies, explosies, militaire activiteiten en sommige akoestische afschrikmiddelen. Door informatie over bruinvisdichtheden te combineren met informatie over bronnen van impulsgeluid kunnen risicokaarten worden gemaakt die laten zien in hoeverre belasting van impulsgeluid samenvalt met de aanwezigheid van bruinvis. Het risico op verstoring van

bruinvis door gerapporteerd impulsgeluid daalde van 2015 tot 2017 en steeg vervolgens tot 2019. Technieken voor geluidsreductie die tijdens het heien werden gebruikt, zoals bellenschermen, verminderden de jaarlijkse blootstellingsindices van de belasting van impulsgeluiden in vergelijking met niet-gedempte heiwerkzaamheden.

Jaarlijkse risicokaarten voor bruinvis door impulsgeluid,
2015-2019, maart-november



EUTROFIËRING HOUDT AAN

De toevoer van meststoffen (nutriënten) uit de landbouw, aquacultuur, afvalwater uit puntbronnen, zoals afvoerpijpen, en rivierlozingen, af- en uitspoeling van het land en depositie vanuit de atmosfeer blijft eutrofiëring veroorzaken in sommige OSPAR-regio's. Eutrofiëring van kustwateren beïnvloedt de productiviteit van de zee, de samenstelling van levensgemeenschappen, de structuur van het voedselweb en de draagkracht van ecosystemen, verlaagt de waterkwaliteit en esthetische waarden van kustgebieden en kan een bedreiging vormen voor de menselijke gezondheid.

Als reactie hierop hebben de OSPAR-verdragspartijen aanzienlijke inspanningen geleverd om de aanvoer van nutriënten naar het mariene milieu te verminderen, met name uit agrarische bronnen, stedelijk afvalwater en industriële en atmosferische bronnen. Dit heeft geleid tot een gestage verbetering in de meest getroffen OSPAR-regio's, hoewel het tempo van

verbetering is vertraagd ten opzichte van de vorige beoordelingsperiode (2000-2010).

Eutrofiëring komt nog steeds voor in bepaalde rivierpluimen en kustgebieden. In sommige stroomgebieden is de aanvoer van nutriënten zelfs toegenomen. De verdragspartijen blijven zich inzetten voor het beheer van puntbronnen en vervuiling door nutriënten via rivieren en de lucht, ook al wordt dit uitdagender, zeker als klimaatverandering de eutrofiëringseffecten verergerd.

Het wordt steeds belangrijker om reductiedoelen voor nutriënten vast te stellen die rekening houden met de manier waarop klimaatverandering de effecten van eutrofiëring kan verergeren. Manieren om eutrofiëring te beheersen met op de natuur gebaseerde methoden, zoals initiatieven om estuaria en moerasgebieden die nutriënten vasthouden te beschermen en te herstellen, zullen worden onderzocht en waar nodig toegepast.

RESPONS

De OSPAR-verdragspartijen hebben aanzienlijke inspanningen geleverd om de toevoer van nutriënten naar het mariene milieu te beperken. Al in 1988 kwamen de landen overeen om de toevoer van nutriënten naar de internationale Noordzee met 50% te verminderen. Deze verbintenis werd onderschreven door PARCOM-aanbeveling 89/2, die een samenhangend programma introduceerde om de toevoer van nutriënten te verminderen. PARCOM-aanbeveling 92/4 introduceerde een reeks maatregelen gericht op landbouwpraktijken die voor overmatige aanvoer van nutriënten zorgden. Sindsdien zijn maatregelen geïmplementeerd om de toevoer te verminderen en in diverse gevallen uitgebreid met richtlijnen van de Europese Unie met betrekking tot afvalwaterbehandeling, nitraten in de landbouw, industriële emissies en waterkwaliteitsbeheer van zoete en zoute wateren. Bovendien worden atmosferische emissies gereguleerd via het Göteborg-protocol van het verdrag van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa (United Nations Economic

Commission for Europe, UNECE) inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstanden (Convention on Long-range Transboundary Air Pollution, CLRTAP), dat door de EU-lidstaten ten uitvoer wordt gelegd via de richtlijn inzake nationale emissieplafonds (2016/2284/EU).

Als gevolg van deze regelgeving en afspraken hebben afvalwaterbehandeling en industriële puntbronnen hun lozingen van stikstof en fosfor verminderd. De toevoer van fosfor via de rivieren is aanzienlijk afgenomen, net als de depositie van stikstof vanuit de lucht.

De belangrijkste verbeteringen zijn het gevolg van de vermindering van atmosferische depositie van stikstof en vermindering van kunstmestgebruik sinds 1990. Toch blijft landbouw een belangrijke bron voor de nutriënten in onze rivieren en zeeën.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- Eutrophication Thematic Assessment
- Concentrations of Dissolved Oxygen Near the Seafloor in the Greater North Sea, Celtic Seas and Bay of Biscay and Iberian Coast
- Concentrations of Chlorophyll-a in the Greater North Sea, Celtic Seas and Bay of Biscay and Iberian Coast
- Winter Nutrient Concentrations in the Greater North Sea, Celtic Seas and Bay of Biscay and Iberian Coast

OSPAR'S NEAES 2030

S1.

Het aanpakken van eutrofiëring door de toevoer van nutriënten en organisch materiaal te beperken tot niveaus die geen nadelige gevolgen hebben voor het mariene milieu.

WAT IS EUTROFIËRING?

Eutrofiëring is het resultaat van een overmatige verrijking van water met nutriënten, wat de groei van algen (fytoplankton) in de waterkolom kan versnellen. Dit kan leiden tot een reeks ongewenste verstoringen in het mariene ecosysteem, waaronder een verschuiving in de samenstelling van de flora en fauna, die op haar beurt een invloed kan hebben op de kwaliteit van habitats en de biodiversiteit, zuurstofgebrek, veranderingen in de helderheid van het water en gedragsveranderingen of zelfs de dood van vissen en andere soorten.

De omvang van de groei van de aquacultuur in het OSPAR-zeegebied is opmerkelijk. Het Noordpoolgebied is de enige regio met een significante toename in de toevoer van nutriënten via het water. Bijna alle verbeteringen in directe lozingen door de industrie en afvalwaterbehandelingsinstallaties naar de Noordoost-Atlantische Oceaan werden teniet gedaan door de toename van mariene aquacultuur.

HET COMPEAT-HULPMIDDEL

De Common Procedure is een geharmoniseerde en uitgebreide benadering die door de OSPAR-verdragspartijen is ontwikkeld voor het beoordelen van eutrofiëring in de Noordoost-Atlantische Oceaan. De procedure identificeert, classificeert en evalueert de mate van eutrofiëring, bepaalt de behoefte aan herstelmaatregelen en de omvang van de vereiste acties en beoordeelt de effectiviteit van de uitgevoerde maatregelen. De best beschikbare wetenschappelijke kennis wordt gebruikt om gebiedsspecifieke informatie te integreren en de risico's rond eutrofiëring te interpreteren en te beoordelen.

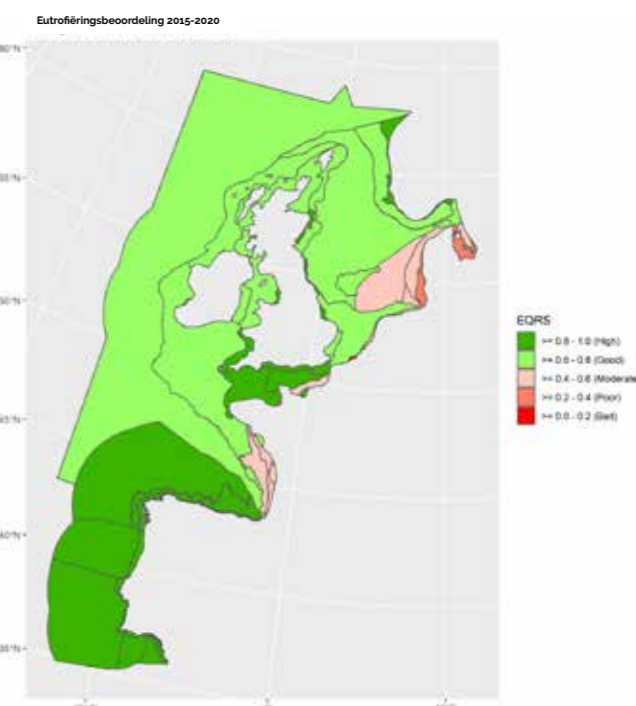
De Common Procedure is uitgebreid met een geautomatiseerd systeem dat de mate van eutrofiëring per beoordelingsgebied en de betrouwbaarheid daarvan berekent en op kaarten en in grafieken toont (Common Procedure Eutrophication Assessment Tool, COMPEAT). Het ICES datacentrum is de beheerder van dit systeem. Dit

hulpmiddel maakt ook een beoordeling van oudere data mogelijk. Zo zijn de opeenvolgende beoordelingen COMP1 (1990-2000), COMP2 (2001-2006) en COMP3 (2006-2014) opnieuw uitgevoerd en is de geschiedenis van eutrofiëring van 1990 tot heden in de internationale Noordzee, de Ierse Zee, de Golf van Biskaje en de Iberische kustwateren in kaart gebracht. Dankzij COMPEAT en de onderliggende kleinschalige beoordelingsgebieden, heeft OSPAR nu een objectieve beoordeling van de huidige status, met een gemeenschappelijke wetenschappelijke basis, voor het hele noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan. Beoordelingsgebieden die in eerste instantie werden ontwikkeld door het Europese project JMP EUNOSAT en verfijnd door eutrofiëringsexperts in OSPAR, zijn nu gedefinieerd op basis van oceanografische criteria in plaats van internationale grenzen en zijn daarom consistent tussen landen, in tegenstelling tot eerdere beoordelingen.

RESULTAAT VAN DE EUTROFIËRINGSBEOORDELING VOOR DE COMP4-PERIODE 2015-2020

De drie gemeenschappelijke indicatoren (nutriëntconcentraties in de winter, concentraties chlorofyl-a en zuurstofgehalte nabij de zeebodem) zijn geïntegreerd in de beoordeling van eutrofiëring.

De resultaten tonen aan dat de beoordelingsgebieden met een matige of slechtere toestand vooral werden aangetroffen in de zuidoostelijke Noordzee, in rivierpluimen langs de continentale kust van België, Nederland, Duitsland en Denemarken, en in het Kattegat



DE HOEVEELHEID ZWERFVUIL IN ZEE BLIJFT HOOG, ONDANKS TEKENEN VAN VERBETERING.

In het algemeen blijft de hoeveelheid zwerfvuil in het OSPAR-zeegebied groot, hoewel er in de meeste OSPAR-regio's wel een statistisch significante afname is van plastic zwerfvuil op stranden en een afname van drijvend zwerfvuil in de Noordzee. Tegelijkertijd zien we een toename van het jaarlijkse plasticverbruik per hoofd van de bevolking in OSPAR-landen, met een recordniveau van 100 kg in West-Europa, wat duidelijk maakt dat een goede afvalverwerking noodzakelijk is om de verontreiniging van de zee te verminderen.

De geschatte jaarlijkse toevoer van microplastics naar OSPAR-stroomgebieden bedraagt gemiddeld meer dan 300 miljoen kg. De grootste bronnen van microplastics vanaf land zijn bandenslijtage en afbraak van zwerfvuil. Daarnaast blijft zwerfvuil afkomstig van de visserij (vast afval, waaronder microzwerfvuil en achtergelaten, verloren en weggegooid vistuig), aquacultuur, scheepvaart, pleziervaart en offshore-industrieën, een bedreiging vormen

RESPONSE

OSPARS TWEDE REGIONALE ACTIEPLAN VOOR ZWERFVUIL OP ZEE

OSPAR lanceerde het eerste regionale actieplan voor zwerfvuil op zee in 2014. Het plan bevatte nationale en collectieve acties om zwerfvuil op zee en op het land aan te pakken. De uitvoering van het plan werd in 2021 afgerond waarbij 25 van de 32 gezamenlijke acties waren voltooid. In 2022 bereikte OSPAR overeenstemming over een tweede regionaal actieplan als leidraad voor de werkzaamheden in de komende tien

jaar. Het plan moet leiden tot een verdere aanzienlijke vermindering van zwerfvuil op zee. Het plan bevat 25 collectieve acties voor kwesties als afvalbeheer, afvalwater, toevoer via rivieren, producten en verpakkingen, offshore-industrieën, scheepvaart, visserij en microplastics.

voor mariene soorten en habitats, met name in sommige OSPAR-regio's. Het regionaal actieplan voor zwerfvuil op zee (OSPAR Regional Action Plan for Marine Litter, RAP ML) uit 2014, waarin inspanningen zijn opgenomen om afvalpreventie en beheerpraktijken te bevorderen die een aanzienlijke impact hebben op zwerfvuil op zee, is grotendeels geïmplementeerd. Hiermee is de recycleerbaarheid en het hergebruik van kunststofproducten aangemoedigd, en zijn instrumenten beoordeeld om wegwerpartikelen en de toevoer van microplastics te verminderen. Het is echter duidelijk dat, ondanks de vooruitgang die is geboekt om te voorkomen dat plastic in het mariene milieu terecht komt, er meer moet worden gedaan. Dit wordt weerspiegeld in het tweede regionale actieplan voor zwerfvuil op zee, dat in 2022 is aangenomen.

OSPARS NEAES 2030

S4.

Het voorkomen van toevoer en het aanzienlijk verminderen van zwerfvuil, waaronder microplastics, in het mariene milieu om niveaus te bereiken die geen nadelige gevolgen veroorzaken voor het mariene en kustmilieu, met als uiteindelijk doel het elimineren van de toevoer van zwerfvuil.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

Marine Litter Thematic Assessment

Production and Consumption of Plastics

Waste water

Abundance, Composition and Trends of Beach Litter

Composition and Spatial Distribution of Litter on the Seafloor

Marine Litter ingested by Sea Turtles

Plastic Particles in Fulmar Stomachs in the North Sea

51% van de gestrande noordse stormvogels heeft meer dan 0,1 g plastic in de maag

Het zwerfvuil op stranden blijft hoog, 90% bestaat uit plastic

Elke persoon in West-Europa gebruikt 100 kg plastic per jaar

De grootste bron van microplastics op het land is bandenslijtage

Zeeschildpadden eten vaak zwerfvuil op

Zwerfvuil op de zeebodem is wijdverbreid, visserijartikelen en plastic voeren de boventoon

DE INTRODUCTIE VAN NIEUWE NIET-INHEEMSE SOORTEN (NIS) LIJKT TE ZIJN AFGENOMEN

Het aantal nieuwe introducties van NIS lijkt gedurende de beoordelingsperiode gestaag te zijn gedaald, hoewel de trend onzeker is vanwege verschillen in nationale monitoringinspanning en vertraging in rapportering. Dergelijke onzekerheden in de monitoringinspanningen en het aanleveren van de gegevens voor de beoordeling kunnen een onderschatting van het aantal introducties betekenen.

Hoewel de gegevens erop wijzen dat de reeks beheermaatregelen die sinds QSR 2010 zijn genomen enig positief effect hebben, blijft het jaarlijkse introductietempo hoog. NIS blijven de mariene ecosystemen in het OSPAR-zeegebied aantasten via ontsnappingen uit de aquacultuur, opzettelijke introductie via ballastwater en aangroei op schepen. Terrestrische NIS hebben ook invloed op zeevogels, vooral in broedkolonies op eilanden.

RESPONSE

NIS kunnen onvoorspelbare en onomkeerbare veranderingen veroorzaken in mariene ecosystemen, zoals predatie van of concurrentie met inheemse soorten, verandering van habitats en trofische effecten. Verscheidene economische gevolgen of gevolgen voor de menselijke gezondheid zijn mogelijk, door bijvoorbeeld vervuiling, schadelijke niet-inheemse algenbloei of schade aan (menselijke) structuren. Van de bekende introductieroutes zijn scheepvaart en maricultuur verantwoordelijk voor de meeste introducties in het OSPAR-zeegebied.

OSPAR heeft actie ondernomen om de introductie van NIS uit het ballastwater van schepen te verminderen door algemene richtlijnen te ontwikkelen voor vrijwillige wisseling van ballastwater (overeenkomsten 2010-07, 2014-11) en door een gezamenlijke taakgroep met HELCOM op te richten voor het beheer van niet-inheemse soorten in verband met vrijstellingen voor ballastwaterbeheer en

Klimaatverandering kan afnemende trends in NIS-introducties tegengaan of de verdrukking van inheemse soorten door NIS versnellen. Daarom streeft OSPAR ernaar om een snelle detectie van NIS mogelijk te maken en heeft het samen met HELCOM een groep opgericht voor het afstemmen van monitoringinspanningen met betrekking tot de introductie van NIS. Meer investeringen in schadebeperkende methoden en technologieën zullen nodig zijn, samen met acties om de gezondheid van mariene ecosystemen te maximaliseren ondanks de vele andere vormen van milieudruk, zodat het risico dat geïntroduceerde soorten invasief worden, afneemt.

voor het beheer van ballastwater en aangroei op schepen (JTG BALLAST & Biofouling). Dit heeft geleid tot de goedkeuring van de Joint Harmonised Procedure [...] inzake het verlenen van vrijstellingen krachtens het Internationaal Verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen (overeenkomst 2020-01).

De Internationale Maritieme Organisatie (IMO) heeft een reeks maatregelen aangenomen met betrekking tot ballastwater en aangroei op schepen om het risico van introductie van NIS te verminderen. In 2004 is overeenstemming bereikt over het bovengenoemde Internationaal Verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen, dit is in 2017 formeel in werking getreden.



Invasieve koningskrabben



De invasieve zakpijp *Didemnum vexillum* die een opvangbekken in een oesterkweekinstallatie bedekt. (Foto: Cefas, UK)

OSPAR'S NEAES 2030

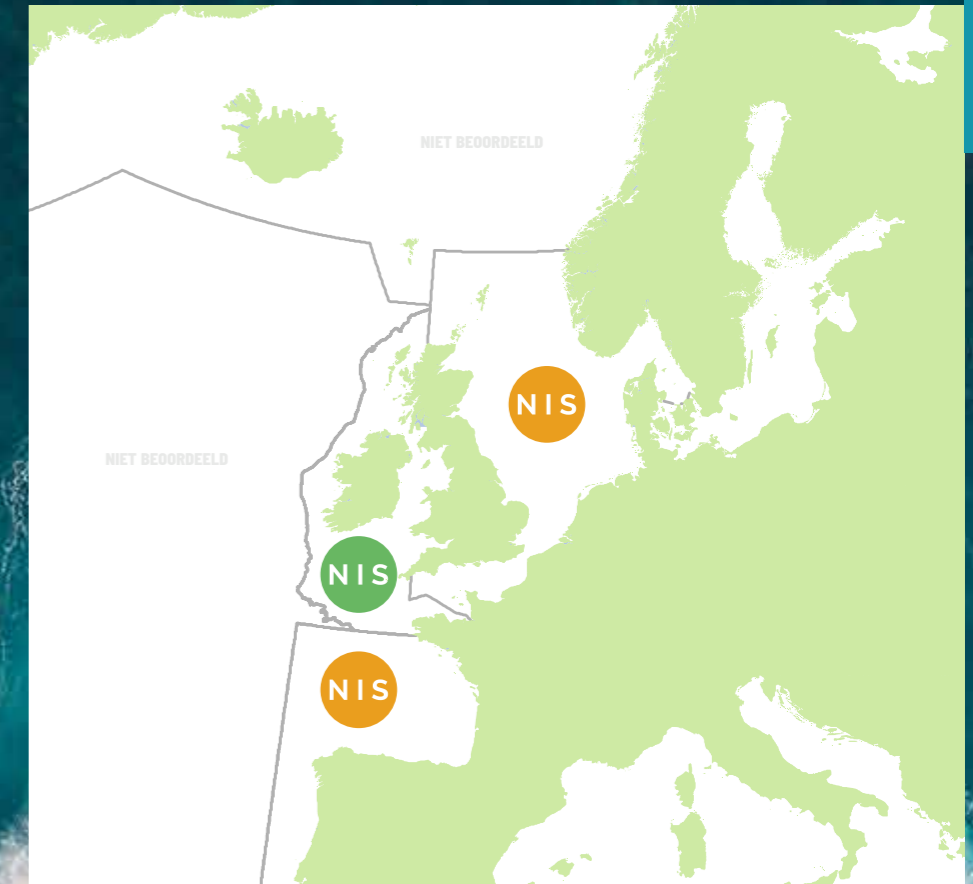
S7.

Tegen 2025 zal OSPAR een gecoördineerde beheeraanpak ontwikkelen om ervoor te zorgen dat het aantal niet-inheemse soorten dat door menselijke activiteiten wordt geïntroduceerd, tot een minimum wordt beperkt en waar mogelijk tot nul wordt gereduceerd.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

Non-indigenous Species Thematic Assessment

Trends in New Records of Non-indigenous Species Introduced by Human Activities



STATUS



II. INTERNATIONALE NOORDZEE



III. Keltische Zee



IV. GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST

LEGENDA



Duidelijk sterk dalende trend in het aantal nieuwe NIS-introducties



Gematigd dalende trend in het aantal nieuwe NIS-introducties



Stabiele of stijgende trend in het aantal nieuwe NIS-introducties



03.

TOESTAND

ZEEVOGELS HEBBEN HET NOG STEEDS MOEILIK

Veel zeevogelsoorten in het OSPAR-zeegebied hebben het nog steeds moeilijk. Eerdere beoordelingen toonden aan dat de meeste zeevogelpopulaties niet in goede toestand verkeren, behalve enkele eenden- en ganzensoorten in de Arctische wateren, de Keltische Zee en de internationale Noordzee. Het algemene beeld in het hele OSPAR-zeegebied is niet verbeterd sinds de tussentijdse beoordeling van 2017 een waarschuwing bevatte over de staat van zeevogels.

Van de negen soorten die door OSPAR worden vermeld als bedreigd en/of achteruitgaand, zijn de vale pijlstormvogel, de drieteenmeeuw, de kleine mantelmeeuw en de kortbekzeekoet beoordeeld als soorten die nog steeds achteruitgaan, ook al zijn aanbevolen maatregelen genomen om de vele vormen van belasting op deze soorten aan te pakken. Bovendien stierf de Iberische broedpopulatie van de zeekoet uit kort na plaatsing op de lijst.

In 2010 was het al niet goed gesteld met de meeste zeevogels, maar in de huidige beoordeling is voor veel soorten een verdere verslechtering vastgesteld. In alle OSPAR-regio's zijn wijdverbreide dalingen in broedsucces en populatiedichtheid waargenomen. Klimaatverandering is de belangrijkste oorzaak. Klimaatverandering

beïnvloedt de voedselvoorziening en komt bovenop andere belastingen zoals bijvangst, botsingen, predatie door niet-inheemse landsoorten (NIS) zoals ratten en nertsen, habitatverlies en verstoring door menselijke activiteiten.

Bepaalde groepen zeevogels zijn bijzonder kwetsbaar, waaronder toppredatoren die lijden onder een geringe beschikbaarheid van prooidieren, en kustvogels die lijden onder habitatveranderingen als gevolg van klimaatverandering. Collectieve actie in OSPAR heeft de kennisbasis over op de lijst geplaatste vogelsoorten en hun toestand wel versterkt, en het werk van OSPAR voor zeevogels heeft ook geleid tot instandhoudingsmaatregelen op nationaal niveau.

Beschermde kust- en zeegebieden (coastal and marine protected areas, MPA's) hebben de invloed van drukfactoren op deze vogelsoorten enigszins verlicht. Het is echter duidelijk dat het bestaande netwerk van beschermde gebieden mogelijk niet volstaat om kritieke habitats voor onder druk staande zeevogels te beschermen.

RESPONS

OSPAR heeft collectieve actie ondernomen om de kennisbasis over bedreigde en/of achteruitgaande zeevogelsoorten en over hun toestand te versterken. De verdragspartijen hebben op nationaal niveau wettelijke en bestuurlijke maatregelen genomen om de zeevogels die op de OSPAR-lijst staan te beschermen, bijvoorbeeld door wetgeving in te voeren die het opzettelijk doden verbiedt.

MPA's hebben de invloed van sommige drukfactoren op zeevogels verlicht, onder andere door het beschermen van hun broedgebieden aan de kust, hun foerageergebieden op zee en zelfs foerageergebieden in het gebied buiten de nationale jurisdicties zoals het MPA van de Noord-Atlantische stroom en het zeebekken Evlanov. De beoordeling van het beheer van

het MPA-netwerk maakt echter duidelijk dat het bestaande netwerk verder moet worden ontwikkeld en dat belemmeringen voor beheermaatregelen moeten worden weggenomen om kritieke habitats voor zeevogels en ecosystemen te beschermen.

OSPAR werkt aan een regionaal actieplan voor zeevogels om de achteruitgang van zeevogelpopulaties een halt toe te roepen. De bedreigingen en de belastingen die in het QSR 2023 zijn aangegeven, dienen als leidraad voor het ontwikkelen van regionale en gezamenlijke actie zodat zeevogelpopulaties zich kunnen herstellen. Maatregelen om incidentele bijvangst tot een minimum te beperken en waar mogelijk te elimineren, zijn de eerste overeengekomen actie en pakken een zeer belangrijke drukfactor aan.

OSPAR'S NEAES 2030

S5.

Het beschermen en in stand houden van mariene biodiversiteit, ecosystemen en hun diensten om een goede toestand voor soorten en habitats te bereiken en zo de veerkracht van de ecosystemen te behouden en te versterken.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- Marine Birds Thematic Assessment
- Marine Bird Breeding Productivity
- Marine Bird Abundance
- Pilot Assessment of Marine Bird Abundance - Non-Breeding Offshore Birds
- Pilot Assessment of Marine Bird Bycatch
- Pilot Assessment of Marine Bird Habitat Quality
- Balearic shearwater - Status Assessment
- Black-legged Kittiwake - Status Assessment
- Iberian guillemot - Status Assessment
- Lesser black-backed gull - Status Assessment
- Thick-billed murre or Brünnich's guillemot - Status Assessment

DE TOESTAND VAN ZEEVOGELS

LEGENDA:

VOGEL SOORT GROEP

GOEDE MILIEUTOESTAND

GEEN GOEDE MILIEUTOESTAND

NIET BEOORDEELD

- DRUKFACTOREN VAN INVLOED OP ZEEVOGELS IN DE NOORDOOST-ATLANTISCHE OCEAAN**
- Verdwijnen van prooidieren
 - Verwijdering, sterfte of verwonding van zeevogels
 - Verstoring van soorten
 - Introductie of verspreiding van niet-inheemse soorten
 - Toevoer van afval
 - Beschikbaarheid van prooidieren beïnvloed door klimaatverandering
 - Overbevissing van prooisorten
 - Bijvangst in vistuig
 - Zwerfvuil op zee dat wordt ingeslikt of waar dieren in vast komen te zitten
 - Invasieve roofdieren in broedkolonies
 - Verlies en achteruitgang van habitats

I. ARCTISCHE WATEREN

SURFACE FEEDERS

WATER COLUMN FEEDERS

BENTHIC FEEDERS

WADING FEEDERS

GRAZING FEEDERS

toestand: geen goede milieutoestand

II. INTERNATIONALE NOORDZEE

SURFACE FEEDERS

WATER COLUMN FEEDERS

BENTHIC FEEDERS

WADING FEEDERS

GRAZING FEEDERS

toestand: geen goede milieutoestand

III. KELTISCHE ZEE

SURFACE FEEDERS

WATER COLUMN FEEDERS

BENTHIC FEEDERS

WADING FEEDERS

GRAZING FEEDERS

toestand: geen goede milieutoestand

V. WIJDE ATLANTISCHE OCEAAN

SURFACE FEEDERS

WATER COLUMN FEEDERS

BENTHIC FEEDERS

WADING FEEDERS

GRAZING FEEDERS

toestand: NIET BEOORDEELD IN DIT RAPPORT

IV. GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST

SURFACE FEEDERS

WATER COLUMN FEEDERS

BENTHIC FEEDERS

WADING FEEDERS

GRAZING FEEDERS

toestand: geen goede milieutoestand

HET VERHAAL VAN... HET BESCHERMEN VAN GEBIEDEN BUITEN DE NATIONALE JURISDICTIES

Het OSPAR-zeegebied omvat uitgestrekte gebieden in de open Atlantische Oceaan (regio V) en de Arctische wateren (regio I) die buiten de grenzen van de nationale exclusieve economische zones (EEZ's) vallen. Dit gebied buiten nationale jurisdicties (areas beyond national jurisdiction, ABNJ) bestaat ongeveer 40% van het OSPAR-zeegebied. OSPAR is overeengekomen om beschermde gebieden op zee (MPA's) aan te wijzen in ABNJ met als doel het tot stand brengen van een ecologisch samenhangend en goed beheerd netwerk van MPA's.

V: OPEN ATLANTISCHE OCEAAN

12 OSPAR MPA'S IN ABNJ
1.055.043 KM² OF 19,5% VAN ABNJ

2006

Portugal draagt het Rainbow Hydrothermal Vent Field officieel voor als MPA

2010

OSPAR wijst gezamenlijk 6 MPA's aan in ABNJ

2011, 2012, 2014

Het Verenigd Koninkrijk nomineert 3 MPA's in ABNJ

2012

De Charlie-Gibbs North High Sea MPA wordt collectief aangeduid

2021

OSPAR wijst zijn grootste MPA in ABNJ aan. De Noord-Atlantische stroom en het zeebekken Evlanov MPA beslaat een gebied ter grootte van Frankrijk, 595.196 km²

OSPAR MEASURES:

- OSPAR Decision 2021/01 on the establishment of the North Atlantic Current and Evlanov Sea basin Marine Protected Area (Besluit over het vaststellen van het beschermd gebied Noord-Atlantische stroom en zeebekken Evlanov)
- OSPAR Recommendation 2021/01 on the Management of the North Atlantic Current and Evlanov Sea basin Marine Protected Area (Aanbeveling over het beheer van het beschermd gebied Noord-Atlantische stroom en zeebekken Evlanov)
- Nomination proforma for the NACES MPA
- OSPAR Agreement 2021-08 Roadmap for further development of the North Atlantic Current and Evlanov Sea basin Marine Protected Area (Overeenkomst over het traject voor het verder ontwikkelen van het beschermd gebied Noord-Atlantische stroom en zeebekken Evlanov)

Door OSPAR aangeduide MPA die bescherming biedt aan: zeebodem/ondergrond/waterkolom

Door OSPAR aangeduide MPA die bescherming biedt aan: waterkolom

Naïonaal aangewezen MPA die bescherming biedt aan: zeebodem/ondergrond

De MPA's die nationaal zijn aangewezen liggen binnen gebieden die door een verdragspartij onderworpen zijn aan de UN Commission on the Limits of the Continental Shelf for an Extended Continental Shelf.

VOGELS OP ZEE BESCHERMEN

De zorgwekkende afname van het aantal zeevogels in de tussentijdse beoordeling van OSPAR uit 2017 was voor OSPAR voldoende om te concluderen dat 'zeevogels het moeilijk hebben'. Bij veel soorten werd een afname vastgesteld en in alle levensfasen werden kwetsbaarheden aangetoond. Hoewel veel broedgebieden van zeevogels beschermd zijn, is er een gebrek aan bescherming als het gaat om de voedsel- en foerageergebieden op zee.

In 2021 heeft de OSPAR-commissie de Noord-Atlantische stroom en het zeebekken Evlanov (NACES) aangewezen als MPA met als doel zeevogels en de ecosystemen van de waterkolom boven de zeebodem te beschermen en te behouden, inclusief hun biodiversiteit en de processen die deze ondersteunen.

In 2023 kwamen de OSPAR verdragspartijen overeen om de zeebodem en een aantal aanvullende soorten en habitats, zoals koraalbedden en diepzeehaaien, toe te voegen aan het beschermingsregime van de NACES MPA.

- Beslaat in totaal 595.196 km², ongeveer zo groot als Frankrijk. Wordt jaarlijks gebruikt door ongeveer 5 miljoen zeevogels.
- De Noord-Atlantische stroom is een overgangszone waar grote oceanische gyres samenkomen, waardoor stromingen ontstaan die nutriënten uit diepe wateren aanvoeren.
- De Noordelijke IJszee brengt zeer koud, vers, voedselrijk water mee.
- De biodiversiteit in dit gebied is groot.
- Het biedt een vitaal foerageergebied voor talloze zeevogelsoorten.
- Wordt vaak bezocht door andere rondtrekkende soorten, zoals walvissen, haaien en schildpadden.
- Geïdentificeerd door Birdlife International aan de hand van trackinggegevens van 21 verschillende vogelsoorten uit 56 kolonies in de Noord- en Zuid-Atlantische Oceaan.

VEEL ZEEZOOGDIEREN BLIJVEN IN GEVAAR, OOK AL HERSTELLEN SOMMIGE SOORTEN ZICH

Zeezoogdieren stonden en staan onder grote druk van zowel natuurlijke oorzaken als menselijke activiteiten, waardoor de toestand van veel populaties en soorten als niet goed wordt beoordeeld. Er komen nog steeds veel vormen van milieubelasting op grote schaal voor, zoals bijvangst en chemische verontreiniging, of ze vormen een toenemende zorg, zoals onderwatergeluid, habitatverlies of habitatverslechtering.

Zeezoogdieren hebben over het algemeen een groot verspreidingsgebied en sommige soorten zijn zeer zeldzaam of zeer cryptisch van aard, waardoor het monitoren ervan een uitdaging is. Desalniettemin blijkt uit de beoordelingen van zeezoogdieren in dit QSR dat veel soorten en populaties (waaronder alle walvisachtigen) zich niet in een goede toestand bevinden, met geringe verbeteringen ten opzichte van eerdere beoordelingen.

Anderzijds bleken grijze zeehonden, die zich herstelden van lokale uitsterving in het verleden, in een goede toestand te verkeren in de internationale Noordzee en in de Keltische Zee, in tegenstelling tot de 'niet goede' toestand voor gewone zeehonden in de internationale

Noordzee. De toestand van gewone zeehonden in het Keltische Zeegebied is onbekend vanwege een gebrek aan gegevens. Op plaatsen waar gegevens wel beschikbaar zijn, neemt hun aantal toe.

Er zijn vier soorten zeezoogdieren (blauwe vinvis, noordkaper, Groenlandse walvis en bruinvis) die in het OSPAR-zeegebied zijn opgenomen in de lijst van bedreigde of afnemende soorten. Beschermde mariene gebieden (MPA's) zijn een nuttig hulpmiddel om de bescherming van deze soorten te verbeteren. Ze maken deel uit van een bredere aanpak om zeezoogdieren te beschermen.

Er zijn wel hiaten in het OSPAR-netwerk van beschermde gebieden voor zeezoogdieren en dat suggereert dat er mogelijkheden zijn voor de toekomstige ontwikkeling van het netwerk en voor een doeltreffender beheer. Bewijs dat de maatregelen die zijn genomen om de zeezoogdierenpopulaties te beschermen en hun toestand te verbeteren, effectief zijn geweest is tot nu toe beperkt.

RESPONS

OSPAR heeft verschillende acties en maatregelen ontwikkeld om zeezoogdieren beter te beschermen en te behouden. Vier soorten zeezoogdieren (blauwe vinvis, noordkaper, Groenlandse walvis en bruinvis) zijn opgenomen in de lijst van bedreigde of afnemende soorten in het OSPAR-zeegebied. Beschermde mariene gebieden (MPA's) zijn een van de middelen die we kunnen overwegen om deze en andere soorten beter te beschermen. Ze maken deel uit van een belangrijke maatregel voor het beschermen van zeezoogdieren. Hiaten in het OSPAR-netwerk van beschermde gebieden voor zeezoogdieren geven aan dat er mogelijkheden zijn voor de toekomstige ontwikkeling van het netwerk, waaronder een doeltreffend beheer.

Het ontwikkelen van het regionale actieplan voor onderwatergeluid en het nieuwe regionale actieplan (RAP) voor zwerfvuil van OSPAR is positief voor zeezoogdieren omdat deze plannen de belangrijkste bedreigingen voor deze soorten aanpakken. Een ander belangrijk aspect van het

werk van OSPAR is de samenwerking met andere bevoegde instanties, die essentieel is om ervoor te zorgen dat de cumulatieve responsen leiden tot een betere toestand voor zeezoogdieren.

OSPAR werkt met name samen met de Overeenkomst inzake de instandhouding van kleine walvisachtigen in de Oostzee, de Noordoost-Atlantische Oceaan, de Ierse Zee en de Noordzee (ASCOBANS), de Commissie voor Noord-Atlantische Zeezoogdieren (NAMMCO), de Internationale Walvisvaartcommissie (IWC), de werkgroep voor de instandhouding van de Arctische flora en fauna (CAFF) en relevante organisaties die bevoegd zijn voor visserijbeheer. Tot op heden is er beperkt bewijs dat de maatregelen die zijn genomen om de zeezoogdierenpopulaties te beschermen en hun toestand te verbeteren, effectief zijn geweest.



OSPAR'S NEAES 2030

S5.

Het beschermen en in stand houden van mariene biodiversiteit, ecosystemen en hun diensten om een goede toestand van soorten en habitats te bereiken en zo de veerkracht van de ecosystemen te behouden en te versterken.

S7.

Ervoor zorgen dat het gebruik van het mariene milieu duurzaam is, door het geïntegreerde beheer van huidige en opkomende menselijke activiteiten, met inbegrip van het aanpakken van hun cumulatieve effecten.

S8.

Het verminderen van antropogene onderwatergeluid tot niveaus die het mariene milieu niet negatief beïnvloeden.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

➤ Marine Mammals Thematic Assessment

➤ Seal Abundance and Distribution

➤ Grey Seal Pup Production

➤ Abundance and Distribution of Cetaceans

➤ Marine Mammal By-catch

➤ Status and Trends of Persistent Chemicals in Marine Mammals

➤ Marine Mammal By-catch in Arctic Waters

➤ Blue Whale- Status Assessment

➤ North Atlantic Right Whale- Status Assessment

➤ Bowhead Whale - Status Assessment

DE TOESTAND VAN ZEEZOOGDIEREN

LEGENDA:

	KELTISCHE ZEE		GROEP ZEEHONDENSOORTEN		GOEDE MILIEUTOESTAND
	INTERNATIONALE NOORDZEE, INCL. HET KATTEGAT EN HET ENGELSE KANAAL		GROEP WALVISACHTIGEN		GEEN GOEDE MILIEUTOESTAND
	GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST				TOESTAND ONBEKEND
	MACARONESIË				NIET BEOORDEELD

OSPAR MARITIEM GEBIED



DIEPDUIKENDE TANDWALVISSEN

BALEINWALVISSEN

*ONBEKEND, GEGEVENS ALLEEN BESCHIKBAAR VOOR DE INTERNATIONALE NOORDZEE, DE KELTISCHE ZEE EN DE GOLF VAN BISKAJE, NIET VOOR HET HELE ZEEGEBIED.

I. ARCTISCHE WATEREN



KLEINE TANDWALVISSEN

ZEEHONDEN

V. OPEN ATLANTISCHE OCEAAN



KLEINE TANDWALVISSEN

ZEEHONDEN

IV. GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST



KLEINE TANDWALVISSEN

ZEEHONDEN

II. INTERNATIONALE NOORDZEE



KLEINE TANDWALVISSEN

ZEEHONDEN

III. KELTISCHE ZEE



KLEINE TANDWALVISSEN

ZEEHONDEN

DRUKFACTOREN VAN INVLOED OP ZEEZOOGDIEREN IN DE NOORDOOST-ATLANTISCHE OCEAAN

- Verwijdering, sterfte of verwonding van zeezoogdieren
- Verdwijnen van prooidieren
- Toevoer van afval
- Verlies van habitat
- Fysieke verstoring van de zeebodem
- Verstoring van zeezoogdieren
- Toevoer van antropogeen geluid
- Toevoer van andere stoffen

This map serves as a working tool only and shall not be considered as an official or legally-binding map representing marine borders in accordance with international law. This map shall be used without prejudice to the agreements that will be concluded between Member States or between Member States and non-EU states in respect of their marine borders. Norwegian, Icelandic and United Kingdom marine areas are not covered by the MSFD.

ONDANKS VERBETERINGEN IN SOMMIGE VISPOPULATIES BEVINDEN VELE ZICH NIET IN EEN GOEDE TOESTAND

Het QSR 2023 omvat OSPAR's meest uitgebreide geïntegreerde beoordeling van de toestand van vissoorten tot nu toe, en het is de eerste OSPAR-beoordeling die rekening houdt met commerciële visbestanden. Ondanks verdere tekenen van herstel in sommige visbestanden, blijkt uit de recentste beoordeling dat de OSPAR-doelstellingen om 80% van de bestanden/soorten in goede toestand te brengen, niet zijn gehaald voor kust-, demersale (bodem) en pelagische (waterkolom) vissoorten in de regio's internationale Noordzee, Keltische Zee, Golf van Biskaje en Iberische kust, noch voor diepzeesoorten in deze gebieden en in de open Atlantische oceaan.

De verordeningen voor visserijbeheer van het gemeenschappelijk visserijbeleid van de EU, de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) en de nationale visserij instanties hebben met succes de vangst van sommige commerciële visbestanden tot een duurzaam niveau beperkt, maar veel bestanden worden nog steeds op niet-duurzame wijze bevestigd. Bijvangst en de noodzaak om ecosysteemfunctioneren beter te integreren in het visserijbeheer blijven bijkomende aandachtspunten.

Dit lijkt in tegenspraak te zijn met de tussentijdse beoordeling van 2017, waaruit bleek dat de visserijbeheermaatregelen een positief effect

RESPONS

De grootste drukfactor voor vissen in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan is de visserij. Visserijbeheer valt buiten de bevoegdheid van OSPAR. Daarom vereisen acties en maatregelen om de druk van deze menselijke activiteit aan te pakken de samenwerking met andere bevoegde organen, zoals de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC). Het verbeteren van de samenwerking is een uitdrukkelijke doelstelling van OSPAR's NEAES 2030.

OSPAR kan informatie verschaffen over de toestand van vissen, zowel voor afzonderlijke soorten als voor soortgroepen, vanuit een ecosysteem perspectief. Dit kan informatie opleveren voor beheermaatregelen door andere bevoegde autoriteiten. OSPAR heeft nationale

begonnen te hebben op de visgemeenschappen, maar de opzet van de twee beoordelingen is niet vergelijkbaar. Voor het QSR 2023 werd de algemene toestand van de vis beoordeeld door integratie van de gemeenschappelijke OSPAR-indicator voor het herstel van gevoelige vissoorten en beoordelingen van commerciële visbestanden door derden, geproduceerd door ICES (International Council for the Exploration of the Sea) en ICCAT (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas).

OSPAR richtte zich op een lijst van 22 vissoorten die in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan als bedreigd en/of achteruitgaand worden beschouwd. Uit het QSR 2023 blijkt dat de toestand van de meeste van deze soorten nog steeds slecht is. Bovenop andere vormen van milieubelasting, waaronder visserij, en de toevoer van nutriënten en verontreinigende stoffen, veranderen de gevolgen van klimaatverandering en verzuring van de oceaan de verspreiding en hoeveelheid vis. Ze beïnvloeden de voedselwebben en kunnen het herstel van bedreigde vispopulaties belemmeren.

en collectieve beheermaatregelen genomen voor specifieke kwesties die binnen haar bevoegdheid vallen om de 22 vissoorten die op de lijst van bedreigde en/of achteruitgaande soorten staan, te beschermen.

Deze maatregelen omvatten het invoeren van nationale wetgeving voor het beschermen van de soorten en hun habitat, bijvoorbeeld voor elft en zeepririk, herstel-, terugwinning- en uitzetinspanningen voor een aantal diadrome vissoorten zoals zalm en paling, evenals collectieve betrokkenheid en bewustmakingsactiviteiten voor de genoemde vissoorten.

OSPAR'S NEAES 2030

S5. Het beschermen en in stand houden van mariene biodiversiteit, ecosystemen en hun diensten om een goede toestand van soorten en habitats te bereiken en zo de veerkracht van de ecosystemen te behouden en te versterken.

S7. Ervoor zorgen dat het gebruik van het mariene milieu duurzaam is, door het geïntegreerde beheer van huidige en opkomende menselijke activiteiten, met inbegrip van het aanpakken van hun cumulatieve effecten.

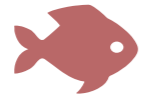
SX. Tegen 2024 zal OSPAR besprekingen starten over het ontwikkelen van een praktische aanpak voor ecosysteemgericht beheer op regionale schaal, onder meer via de 'Collective Arrangement' en in samenwerking met visserijbeheersorganen en andere bevoegde organisaties, om de veerkracht van ecosystemen ten aanzien van klimaatverandering te versterken en het mariene milieu, de biodiversiteit en de ecosystemendiensten ervan te beschermen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- 🔍 Fish Thematic Assessment
- 🔍 Leafscale gulper shark - Status Assessment
- 🔍 Recovery of Sensitive Fish Species
- 🔍 Porbeagle - Status Assessment
- 🔍 Status and Trends of Polychlorinated Biphenyls (PCB) in Fish, Shellfish and Sediment
- 🔍 Portuguese dogfish - Status Assessment
- 🔍 Pilot Assessment of Feeding Guilds
- 🔍 Atlantic salmon - Status Assessment
- 🔍 Mean Maximum Length of Fish - Indicator Assessment
- 🔍 Sea lamprey - Status Assessment
- 🔍 Allis shad - Status Assessment
- 🔍 Spotted ray - Status Assessment
- 🔍 Angel shark - Status Assessment
- 🔍 Spurdog - Status Assessment
- 🔍 Basking shark - Status Assessment
- 🔍 European Sturgeon - Status Assessment
- 🔍 Common skate - Status Assessment
- 🔍 Thornback ray - Status Assessment
- 🔍 European eel - Status Assessment
- 🔍 White skate - Status Assessment
- 🔍 Gulper Shark - Status Assessment

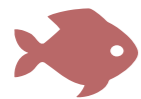
DE TOESTAND VAN ZEEVISSSEN

OSPAR MARITIEM GEBIED



DIEPZEEVISSSEN

III. KELTISCHE ZEE



VISSEN IN KUSTGEBIEDEN



DEMERSALE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT

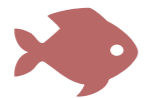


PELAGISCHE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT

IV. GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST



VISSEN IN KUSTGEBIEDEN



DEMERSALE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT



PELAGISCHE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT

LEGENDA:

	KELTISCHE ZEE		GOEDE MILIEUTOESTAND
	INTERNATIONALE NOORDZEE, INCL. HET KATTEGAT EN HET ENGBELSE KANAAL		GEEN GOEDE MILIEUTOESTAND
	GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST		TOESTAND ONBEKEND
	MACARONESIË		NIET BEOORDEELD

VIS SOORTGROEP

DRUKFACTOREN VAN INVLOED OP VISSSEN IN HET NOORDOOSTELIJK DEEL VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN

- Verwijdering of sterfte/verwonding van vis
- Toevoer van afval
- Toevoer van microbiële pathogenen
- Toevoer van andere stoffen
- Toevoer van antropogeen geluid
- Toevoer of verspreiding van NIS

II. INTERNATIONALE NOORDZEE



VISSEN IN KUSTGEBIEDEN



DEMERSALE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT



PELAGISCHE VISSSEN VAN HET CONTINENTALE PLAT

This map serves as a working tool only and shall not be considered as an official or legally-binding map representing marine borders in accordance with international law. This map shall be used without prejudice to the agreements that will be concluded between Member States or between Member States and non-EU states in respect of their marine borders. Norwegian, Icelandic and United Kingdom marine areas are not covered by the MSFD.

HET VERHAAL VAN... DE MENSEN ACHTER HET QSR

Het QSR 2023 is een ambitieuze gezamenlijke inspanning waarbij het hele OSPAR-netwerk betrokken is. Het OSPAR QSR 2023 heeft wetenschappers, beleidsmakers en experts samengebracht om meer dan 120 beoordelingen uit te voeren die bijdragen aan een beter begrip van het mariene milieu.



SECRETARIAAT

Ons kleine secretariaat is gevestigd in Londen en coördineert het proces van het QSR en het werk van OSPAR in het algemeen.



VERGADERINGEN

Het ontwikkelen van het QSR is een lang proces. We hebben in 5 jaar meer dan 200 vergaderingen gehouden. We hebben vele lange dagen en soms tot in de kleine uurtjes doorgewerkt om de inhoud online en persoonlijk te bespreken. We zijn de tel kwijtgeraakt van het aantal kopjes koffie dat we in die periode hebben gedronken.



VERDRAGSPARTIJEN

Onze verdragspartijen (Contracting Parties) sturen het proces. Van het benoemen van deskundigen tot het opstellen en ondertekenen van de tekst. De inzet van alle verdragspartijen voor een gemeenschappelijk doel is de drijvende kracht achter OSPAR.



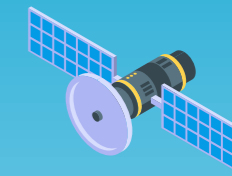
EXPERTS

Meer dan 400 deskundigen hebben gewerkt aan de verschillende beoordelingen die de wetenschappelijke basis vormen van het QSR. Van het verzamelen en jaarlijks indienen van gegevens op ons dataportaal tot het analyseren ervan en het schrijven van hun conclusies: we zijn ze veel dank verschuldigd. Hun passie, gedrevenheid en nieuwsgierigheid maken het voor ons mogelijk om de gezondheid van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan onder de aandacht te brengen en beleidsbeslissingen te nemen op basis van betrouwbare wetenschap.



OBSERVERS

Meer dan 60 observer-organisaties houden toezicht op het proces en brengen expertise in om hiaten in de kennis op te vullen. Deze inbreng en kritische toetsing van buitenaf zijn van essentieel belang voor het beoordelings- en controleproces.



BENTISCHE HABITATS WORDEN NOG STEEDS BESCHADIGD

Bentische habitats omvatten de organismen die op de zeebodem leven. In het OSPAR-zeegebied komt een grote verscheidenheid aan bentische habitats voor. Waar ze worden beoordeeld in de internationale Noordzee, de Keltische Zee, de Golf van Biskaje en de Iberische kust zijn bentische habitats al beïnvloed door menselijke activiteiten. De belangrijkste vormen van milieubelasting zijn fysieke verstoring (zoals door bodemsleepnetten), wijziging van het substraat (zoals sedimentwinning of de plaatsing van kunstmatige infrastructuur), chemische verontreiniging (verrijking met nutriënten en organische stoffen of verontreinigende stoffen) en biologische invloeden (verspreiding van niet-inheemse soorten).

De achteruitgang van bentische habitats kan leiden tot een dalende productiviteit van de visserij, negatieve gevolgen voor de aquacultuurproductie, verlies van habitat voor opgroeiende jonge dieren, negatieve gevolgen voor het toerisme, veranderingen in voedselwebben en een verminderde waterkwaliteit. Alle 18 habitats, behalve één, die door OSPAR als bedreigd en/of

achteruitgaand worden beschouwd, verkeren in een slechte toestand en vertonen in geen van de OSPAR-regio's tekenen van verbetering. Sommige habitats, zoals platte-oesterbanken en zeegrasvelden, vertonen in sommige regio's ook een afname in verspreiding en omvang.

Er zijn nog steeds hiaten in de beoordeling: oceaandruggen en hydrothermale bronnen in de open Atlantische Oceaan zijn onvoldoende bestudeerd en gebiedsdekkende habitatkartering is onvolledig. In de toekomst zullen de trends waarschijnlijk verbeteren aangezien landen maatregelen nemen om bedreigde habitats te beschermen. De klimaatverandering en de verzuring van de oceanen, evenals de toenemende tendens om de voedsel- en energieproductie van land naar zee te verschuiven, zullen het echter noodzakelijk maken om de druk te verminderen op bentische habitats die zijn aangetast wat betreft hun kwaliteit, ecologisch functioneren en vermogen om ecosystemendiensten te leveren.

RESPONS

OSPAR heeft verschillende maatregelen genomen om bentische ecosystemen beter te beschermen, te verbeteren en te herstellen. Beheer van specifieke menselijke activiteiten of belastende factoren, zoals eutrofiëring, de ontwikkeling van hernieuwbare energie, de winning van delfstoffen en baggerwerkzaamheden, olie- en gasactiviteiten en de plaatsing van kabels, dragen allemaal bij tot het aanpakken van de druk en uiteindelijk de verbetering van de toestand van bentische habitats. OSPAR heeft ook 18 habitats aangewezen voor prioritaire actie in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan in kustgebieden, op het continentaal plat en in de diepzeegebieden. Aanbevelingen voor maatregelen om deze habitats te beschermen en in stand te houden zijn aangenomen.

Bovendien is het OSPAR-netwerk van beschermde gebieden op zee (MPA's) een belangrijke maatregel om de toestand van bentische habitats te verbeteren. De

ontwikkeling van het netwerk vordert in lijn met regionale en mondiale inspanningen, maar het wordt nog niet als ecologisch coherent beschouwd en de beheermaatregelen moeten worden versterkt. De Collective Arrangement (samenwerking tussen OSPAR en de North-East Atlantic Fisheries Commission, NEAFC) biedt een nuttig kader voor het samenwerken met andere bevoegde organisaties aan maatregelen die relevant zijn voor bentische habitats in de MPA's buiten de nationale jurisdictie, die buiten de bevoegdheid van OSPAR vallen, bijvoorbeeld met betrekking tot visserij.

In het algemeen lijken de huidige maatregelen de toestand van de bentische habitats onvoldoende te hebben verbeterd.

OSPAR'S NEAES 2030

S5.

Het beschermen en in stand houden van mariene biodiversiteit, ecosystemen en hun diensten om een goede toestand van soorten en habitats te bereiken en zo de veerkracht van de ecosystemen te behouden en te versterken.

S6.

Waar mogelijk de aangetaste bentische habitats in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan herstellen om het functioneren van het ecosysteem en de veerkracht ervan tegen klimaatverandering en oceaanzuurverandering veilig te stellen.

S9.

Het veiligstellen van de structuur en functies van de zeebodem/mariene ecosystemen door significant habitatverlies en fysieke verstoring door menselijke activiteiten te voorkomen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

- ⊙ Benthic Habitats Thematic Assessment
- ⊙ Carbonate mounds - Status Assessment
- ⊙ Area of Habitat Loss
- ⊙ Coral gardens - Status Assessment
- ⊙ Sentinels of the Seabed
- ⊙ Deep-sea sponge aggregations - Status Assessment
- ⊙ Condition of Benthic Habitat Communities: The Common Conceptual Approach
- ⊙ European flat oyster and *Ostrea edulis* beds - Status Assessment
- ⊙ Condition of Benthic Habitat Communities: Assessment of some Coastal Habitats in Relation to Nutrient and/or Organic Enrichment
- ⊙ Lophelia pertusa reefs - Status Assessment
- ⊙ Condition of Benthic Habitat Communities: Margalef diversity in Region II (Greater North Sea)
- ⊙ Maerl beds - Status Assessment
- ⊙ Extent of Physical Disturbance to Benthic Habitats: Aggregate Extraction
- ⊙ Oceanic Ridges with hydrothermal vents - Status Assessment
- ⊙ Extent of Physical Disturbance to Benthic Habitats: Fisheries with mobile bottom-contacting gears
- ⊙ Seamounts - Status Assessment
- ⊙ Intertidal mudflats - Status Assessment
- ⊙ Sea-pen and Burrowing Megafauna Communities - Status Assessment
- ⊙ Mytilus edulis beds - Status Assessment
- ⊙ Zostera beds - Status Assessment

PLANKTON, DE BASIS VAN HET MARIENE VOEDSELWEB, WORDT BEÏNVLOED IN PELAGISCHE HABITATS

In de pelagische habitats, die de waterkolom van de oceaan omvatten, leven fytoplankton (microscopische algen) en zoöplankton (microscopische dieren). Deze organismen vormen de basis van het mariene voedselweb en maken het leven hoger in het voedselweb, zoals van vissen, vogels en zeezoogdieren, mogelijk.

Pelagische habitats in het OSPAR-zeegebied hebben de afgelopen 60 jaar grote veranderingen ondergaan, waarbij de recente veranderingen de langetermijntrends volgen. Indicatorbeoordelingen tonen een algemeen patroon van een afnemende hoeveelheid en/of biomassa van fytoplankton en zoöplankton in oceaangebieden, waaronder een groot deel van de Golf van Biskaje en het Iberisch kustgebied, met complexere veranderingen in de Regio's Internationale Noordzee en Keltische Zee.

De fytoplanktonbiomassa is in een groot deel van het OSPAR-zeegebied afgenomen, waarschijnlijk door wijdverspreide veranderingen in de dynamiek van de waterkolom en de beschikbaarheid van

nutriënten als gevolg van klimaatverandering en een verminderde toevoer van nutriënten. De planktonlarven van bentische ongewervelden, zoals krabben en zee-egels, zijn in hoeveelheid toegenomen, waarschijnlijk door de stijging van de zeetemperatuur. Daarentegen is de hoeveelheid van ander zoöplankton, dat de cruciale schakel vormt tussen primaire productie en vis, op de lange termijn afgenomen, wat hoger in het voedselweb zou kunnen doorwerken.

De milieubelasting van invloed op pelagische habitats omvat de toegenomen zeewatertemperatuur en veranderingen in de hydrografie (beide als gevolg van de klimaatverandering), veranderingen in de beschikbaarheid van nutriënten en de introductie van niet-inheemse soorten. De voortzetting van de langetermijntrends in planktongemeenschappen zoals waargenomen in de huidige beoordelingsperiode, zal naar verwachting gevolgen hebben voor de mariene voedselwebben en de ecosysteemdiensten die door pelagische habitats worden geleverd.

RESPONS

Er zijn geen OSPAR-maatregelen die rechtstreeks betrekking hebben op pelagische habitats. Klimaatverandering is geïdentificeerd als de belangrijkste factor die van invloed is op de gezondheid van de planktongemeenschappen die de pelagische habitat vormen.

De maatregelen die nodig zijn om de oorzaak van dit probleem aan te pakken, vallen buiten de bevoegdheid van OSPAR, maar er zal enige actie worden ondernomen op het gebied van mitigatie en aanpassing via de NEAES 2030, wat ook de pelagische habitats ten goede zou kunnen komen.

De toevoer van nutriënten is geïdentificeerd als een belangrijke milieubelasting, vooral in kustgebieden. Visserij kan de structuur

van het voedselweb veranderen en invloed hebben op pelagische habitats. Het aanpakken van sommige van deze activiteiten en milieubelastingen valt wel binnen de taakomschrijving van OSPAR. De belangrijkste daarvan is de toevoer van nutriënten op een meer lokale schaal.

Om de toestand van de pelagische habitats te verbeteren, moet OSPAR de samenwerking met relevante bevoegde organisaties verder verbeteren om de veerkracht van de ecosystemen voor effecten van klimaatverandering te versterken en het mariene milieu te beschermen in overeenstemming met de ambitie die is uiteengezet in NEAES 2030.

OSPAR'S NEAES 2030

NEAES2030 omvat doelstellingen voor instandhoudings- en beheermaatregelen die het functioneren en de veerkracht van ecosystemen garanderen, rekening houdend met veranderende klimaatomstandigheden. De pelagische habitat is van fundamenteel belang om deze ambities te verwezenlijken en wordt specifiek genoemd in de volgende operationele doelstellingen:

\$5.04

Uiterlijk in 2025 zal OSPAR passende maatregelen nemen om de milieubelasting te voorkomen of te verminderen, zodat mariene soorten, bentische en pelagische habitats zich kunnen herstellen om een goede milieutoestand te bereiken en te behouden, zoals blijkt uit de relevante OSPAR-toestandbeoordelingen, met maatregelen om tegen 2023 de achteruitgang van zeevogels een halt toe te roepen.

\$11.01

Tegen 2025 zal OSPAR een gecoördineerde benadering voor beheer ontwikkelen om de veerkracht van ecosystemen te versterken, met inbegrip van de gevolgen van klimaatverandering en oceanverzuring.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN






- Pelagic Habitats Thematic Assessment
- Changes in Plankton Diversity
- Primary Productivity
- Changes in Phytoplankton Biomass and Zooplankton Abundance
- Changes in Phytoplankton and Zooplankton Communities

DE TOESTAND VAN PELAGISCHE HABITATS

PELAGISCHE HABITAT:

-  HABITATS MET VARIABEL ZOUTGEHALTE
-  KUSTHABITATS
-  HABITATS OP HET CONTINENTALE PLAT
-  HABITATS IN DE OCEAAN

LEGENDA:

-  GOEDE MILIEUTOESTAND
 -  GEEN GOEDE MILIEUTOESTAND
 -  TOESTAND ONBEKEND
 -  TOESTAND NIET BEOORDEELD
-  PELAGISCHE HABITAT





DRUKFACTOREN VAN INVLOED OP PELAGISCHE HABITATS IN HET NOORDOOSTELIJK DEEL VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN

- Veranderingen in nutriënten
- Toevoer van organisch materiaal
- Verhoogde zeewatertemperaturen
- Verzuring
- Veranderingen in intensiteit van opwellingen
- Stratificatie in de open oceaan

III. KELTISCHE ZEE

-  HABITATS MET VARIABEL ZOUTGEHALTE
-  KUSTHABITATS
-  HABITATS OP HET CONTINENTALE PLAT

IV. GOLF VAN BISKAJE EN IBERISCHE KUST

-  HABITATS MET VARIABEL ZOUTGEHALTE
-  KUSTHABITATS
-  HABITATS OP HET CONTINENTALE PLAT
-  HABITATS IN DE OCEAAN

II. INTERNATIONALE NOORDZEE

-  HABITATS MET VARIABEL ZOUTGEHALTE
-  KUSTHABITATS
-  HABITATS OP HET CONTINENTALE PLAT

DE TOESTAND VAN MARIENE VOEDSELWEBBEN IS ZEER ZORGWEKKEND

Voedselwebben omvatten de organismen in een gemeenschap, hun relaties en de energieoverdracht via voedselketens. OSPAR gebruikt een aantal indicatoren om veranderingen in mariene voedselwebben te volgen en te modelleren. Klimaatverandering, visserij en vervuiling, in het bijzonder veranderingen in de nutriëtniveaus, vormen de belangrijkste menselijke factoren die de voedselwebben in de mariene ecosystemen van OSPAR beïnvloeden. Verschuivingen in de beschikbaarheid van nutriënten beïnvloeden de primaire producenten (fytoplankton) en organismen op hogere trofische niveaus, terwijl visserij, scheepvaart en maritieme infrastructuur van invloed kunnen zijn op belangrijke soorten en de structuur en dynamiek van het voedselweb kunnen veranderen.

De afgelopen decennia zijn in OSPAR-Regio's verschillende toestanden en trends waargenomen in componenten van voedselwebben. De structuur van de demersale (bodem) visgemeenschappen heeft bijvoorbeeld geen goede toestand bereikt in de

RESPONSE

Hoewel veel OSPAR-maatregelen bijdragen aan de integriteit van voedselwebben, zijn er binnen OSPAR geen specifieke maatregelen aangenomen met het uitdrukkelijke doel om de toestand, werking of veerkracht van voedselwebben te ondersteunen.

Toch zijn er verschillende voorbeelden van maatregelen die duidelijk proberen om het functioneren en de veerkracht van ecosystemen in stand te houden of te herstellen door het voedselweb te beschermen, waaronder het OSPAR MPA-netwerk.

Internationale Noordzee en Keltische Zee, terwijl er geen duidelijke verandering is gevonden in de Golf van Biskaje en de Iberische kustregio. Bij toppredatoren en mesopredatoren van demersale gemeenschappen in de Golf van Biskaje en de Iberische kust werden echter tekenen van herstel waargenomen. In de demersale visgemeenschappen van het open Atlantische Oceaan lijken geen waarneembare veranderingen te zijn opgetreden, hoewel een pilotstudie die de dynamiek van het voedselweb rond de Azoren modelleert, dalende trends in biomassa op alle niveaus suggereert. Dit zou een indicatie kunnen zijn van afnemende veerkracht van het ecosysteem of dat soorten zich naar het noorden verplaatsen.

Verdere aandacht voor antropogene effecten op de dynamiek van voedselwebben, en het daarmee gepaard gaande verlies aan ecosysteemdiensten, zou duidelijk moeten maken welke aanvullende maatregelen genomen kunnen worden om de productiviteit en het evenwicht van voedselwebben in stand te houden.

OSPAR'S NEAES 2030

In de NEAES 2030 komen het waarborgen van het functioneren en de veerkracht van ecosystemen voor in drie van de twaalf strategische doelstellingen, alsook in andere doelstellingen die erop gericht zijn negatieve effecten op het mariene milieu te vermijden.

S5.

Het beschermen en in stand houden van mariene biodiversiteit, ecosystemen en hun diensten om een goede toestand van soorten en habitats te bereiken en zo de veerkracht van de ecosystemen te behouden en te versterken.

S6.

Waar mogelijk de aangetaste bentische habitats in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan herstellen om het functioneren van het ecosysteem en de veerkracht ervan tegen klimaatverandering en oceaanverzuring veilig te stellen.

S9.

Het veiligstellen van de structuur en functies van de zeebodem/mariene ecosystemen door significant habitatverlies en fysieke verstoring door menselijke activiteiten te voorkomen.

SX.02

Tegen 2024 zal OSPAR besprekingen starten over het ontwikkelen van een praktische aanpak voor ecosysteemgericht beheer op regionale schaal, onder meer via de 'Collective Arrangement' en in samenwerking met visserijbeheersorganen en andere bevoegde organisaties, om de veerkracht van ecosystemen ten aanzien van klimaatverandering te versterken en het mariene milieu, de biodiversiteit en de ecosysteemdiensten ervan te beschermen.

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

Food Webs Thematic Assessment

Proportion of Large Fish (Large Fish Index)

Primary Productivity

Size Composition in Fish Communities

Ecological Network Analysis Indices

Changes in Average Trophic Level of Marine Consumers

Pilot Assessment of Feeding Guilds

Changes in Phytoplankton and Zooplankton Communities

DE TOESTAND VAN MARIENE VOEDSELWEBBEN

PELAGISCH HABITAT:

- HABITATS MET VARIABEL ZOUTGEHALTE
- KUSTHABITATS
- HABITATS OP HET CONTINENTALE PLAT
- HABITATS IN DE OCEAAN

LEGENDA:

TYPE INDICATOR	GEMEENSCHAPPELIJKE INDICATOR	GEMEENSCHAPPELIJKE OF KANDIDAAT-INDICATOR
VOEDSELWEBINDICATOR	DREMPELWAARDE GEHAALD	TREND GEDETECTEERD
VISVOEDSELWEBINDICATOR	DREMPELWAARDE NIET GEHAALD	GEEN TREND GEDETECTEERD
PELAGISCH VOEDSELWEBINDICATOR		PILOTBEOORDELING

V. WIJDE ATLANTISCHE OCEAAN

OCEANISCH ECOSYSTEEM



FW9 PILOT

ECOSYSTEEM OP HET CONTINENTAAL PLAT



FC2



FW3



FC3 PILOT



FW7 PILOT

IV. GOLF VAN BSKAJE EN IBERISCHE KUST

ECOSYSTEEM IN KUSTGEBIED



PH1/FW5



FW4

ECOSYSTEEM OP HET CONTINENTAAL PLAT



FC2



FW3



FC3 PILOT



PH1/FW5



FW2 PILOT



FW7 PILOT

OCEANISCH ECOSYSTEEM



PH1/FW5



FW2 PILOT



FW4

II. INTERNATIONALE NOORDZEE

ECOSYSTEEM MET VARIABEL ZOUTGEHALTE



PH1/FW5



FW2 PILOT

ECOSYSTEEM IN KUSTGEBIED



PH1/FW5



FW2 PILOT

ECOSYSTEEM OP HET CONTINENTAAL PLAT



FC2



FW3



FC3 PILOT



PH1/FW5



FW2 PILOT



FW7 PILOT



FW9 PILOT

III. KELTSISCHE ZEE

ECOSYSTEEM MET VARIABEL ZOUTGEHALTE



PH1/FW5



FW2 PILOT

ECOSYSTEEM IN KUSTGEBIED



PH1/FW5



FW2 PILOT

ECOSYSTEEM OP HET CONTINENTAAL PLAT



FC2



FW3



FC3 PILOT



PH1/FW5



FW2 PILOT



FW7 PILOT

DRIKFACTOREN VAN INVLOED OP BENTISCHE HABITATS IN HET NOORDOOSTELIJK DEEL VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN

- Onderwatergeluid
- Introductie of verspreiding van niet-inheemse soorten
- Toevoer van nutriënten
- Fysieke verstoring
- Verwijdering van wilde soorten en exploitatie van levende hulpbronnen (bijvoorbeeld visserij)

04.

WE MOETEN NU HANDELEN

HET VERHAAL VAN... OSPAR EN DE DUURZAME ONTWIKKELINGSDOELEN VAN DE VERENIGDE NATIES

De Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling, die in 2015 door alle lidstaten van de Verenigde Naties is aangenomen, biedt een gedeelde blauwdruk voor vrede en welvaart voor de mensen en de planeet, nu en in de toekomst. Centraal staan de 17 duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (Sustainable Development Goals, SDG's) die voortbouwen op tientallen jaren werk.

Het rapport OSPAR's contribution to implementing the United Nations 2030 Agenda for Sustainable Development Goals benadrukt de rol van OSPAR bij het verwezenlijken van de SDG's en laat zien dat OSPAR-verdragspartijen door samen te werken een grotere impact kunnen hebben dan wanneer ze afzonderlijk werken. Het QSR 2023 is hier een goed voorbeeld van.

HIER ZIJN ENKELE MANIEREN WAAROP OSPAR AANSLUIT BIJ SPECIFIEKE SDG'S:



De thematische beoordeling van klimaatverandering en de beoordeling van oceaanzuring die zijn opgenomen in het QSR 2023, zijn tot nu toe de meest ambitieuze beoordelingen van OSPAR die volledig gewijd zijn aan de klimaatverandering van de oceaan, oceaanzuring en de gevolgen daarvan. Ze laten zien dat OSPAR zich inzet om de significante invloed van klimaatverandering en oceaanzuring op het mariene milieu te duiden en benadrukken.



OSPAR richt zich voornamelijk op de bescherming van het mariene milieu, wat direct aansluit bij SDG 14. Door zijn inspanningen om: vervuiling van alle soorten te verminderen (SDG 14.1), aangetaste habitats te herstellen (SDG 14.2), de gevolgen van oceaanzuring aan te pakken (SDG 14.3), biodiversiteit te behouden en te beschermen (SDG14.5).



OSPAR bevordert internationale samenwerking en partnerschappen tussen de aangesloten landen, de Europese Unie en wereldwijde partners. Als een van de 18 regionale zeeverdragen en actieplannen (RSCAPs) in de wereld werkt OSPAR nauw samen met vele regionale organen om de regio-overschrijdende samenwerking binnen het UNEP-kader te verbeteren. Door samen te werken en kennis te delen draagt OSPAR bij aan SDG 17: het bevorderen van effectieve partnerschappen voor duurzame ontwikkeling.

Door deze doelen aan te pakken zorgt OSPAR voor duurzaam gebruik en bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, door veerkracht te bevorderen, biodiversiteit te beschermen en het welzijn van kustgemeenschappen en ecosystemen te ondersteunen.

MARIENE TECHNOLOGIE VOOR DUURZAME OCEANEN: SDG 14.A

SDG doel 14.a: Wetenschappelijke kennis vergroten, onderzoekscapaciteiten ontwikkelen en mariene technologie overdragen, rekening houdend met de criteria en richtlijnen van de Intergouvernementele Oceanografische Commissie voor de overdracht van mariene technologie, om de gezondheid van

de oceanen te verbeteren en om de bijdrage van de mariene biodiversiteit aan de vooruitgang van ontwikkelingslanden te vergroten, in het bijzonder van kleine eilandstaten in ontwikkeling en de minst ontwikkelde landen.

DUURZAME SAMENWERKING MOGELIJK MAKEN DOOR HET QSR 2023 IN ODIMS

De beoordelingen die deel uitmaken van het QSR 2023, en de informatie en gegevens die eraan ten grondslag liggen, zijn voor iedereen beschikbaar in het OSPAR Data and Information System (ODIMS). Deze online tool biedt één centraal toegangspunt en zorgt ervoor dat gegevens gemakkelijk toegankelijk zijn. Het vergroten van de toegankelijkheid van

wetenschappelijke kennis is een kernthema voor OSPAR en biedt een sterke basis voor samenwerking met anderen om ervoor te zorgen dat menselijke activiteiten met een impact op het mariene milieu, duurzaam worden beheerd. OSPAR nodigt anderen uit om onze informatie te gebruiken en van onze ervaringen te leren.

VERKENNING VAN MILIEUBESCHERMING OP ZEE: DE WETENSCHAPSAGENDA VAN OSPAR

De OSPAR Wetenschapsagenda (OSPAR Science Agenda, OSA) beschrijft de belangrijkste behoeften van OSPAR in de brede wetenschappelijke gebieden die de basis vormen voor het werk van OSPAR en helpt onderzoek te sturen om de wetenschappelijke behoeften en kennishiaten aan te pakken. De OSA is gezamenlijk ontwikkeld door beleidsmakers en deskundigen in OSPAR-comités en -werkgroepen om kennisbehoeften vast te stellen die de voortgang in het bereiken van de thematische doelstellingen van OSPAR zullen ondersteunen. De OSA schetst ook een procedure om wetenschappelijke behoeften te definiëren op basis van een gemeenschappelijk begrip tussen de verdragspartijen. De OSA van 2018

bevat een geprioriteerde lijst van 44 kennishiaten, met als doel toekomstige beoordelingen binnen het OSPAR-zeegebied te verbeteren, bijvoorbeeld het QSR 2023. De agenda bevat ook aanbevelingen voor het overbruggen van kennishiaten, waaronder het versterken van de samenwerking met partnerorganisaties, zoals ICES (International Council for the Exploration of the Sea). De OSA wordt ook gebruikt als leidraad bij het ontwikkelen van nationale en regionale projectvoorstellen om innovatief wetenschappelijk onderzoek te financieren. De Agenda zal worden bijgewerkt op grond van de kennishiaten die zijn geïdentificeerd in dit QSR 2023.

DE GEVOLGEN VAN KLIMAATVERANDERING ZIJN DUIDELIJK MEETBAAR

IMPACT VAN KLIMAATVERANDERING OP MARIENE ECOSYSTEMEN IN HET OSPAR-ZEEGEBIED: REGIONALE VARIATIES EN LOKALE CONSEQUENTIES

Klimaatverandering veroorzaakt opwarming van de oceanen, verlaagde zuurstofconcentraties, hittegolven op zee en stijging van de zeespiegel, met nog veel meer gevolgen voor mariene ecosystemen en de diensten die ze leveren. Klimaatverandering veroorzaakt ook wijdverspreide veranderingen in de watercyclus en verandert de stratificatie van de oceanen en de oceaancirculatie. Deze veranderingen in de fysieke en chemische omstandigheden van het mariene milieu hebben gevolgen voor mariene soorten in het hele OSPAR-zeegebied, met regionale en lokale variaties in deze milieubelasting.

De onderliggende oorzaak is wereldwijd, maar de gevolgen, zoals intensivering van stormen, verhoogd risico op overstromingen en veranderingen in regenval, zijn op een meer lokale schaal voelbaar. Er zijn regionale variaties in de snelheid van verandering, zoals de snellere stijging van de oceaantemperatuur in het noordpoolgebied. Deze lokale gevolgen kunnen veranderingen in andere regio's teweegbrengen, bijvoorbeeld wanneer verlies van Arctisch zee-ijs de positie en kracht van sterke winden beïnvloedt, zoals de polaire vortex en de straalstroom, die vervolgens extreem weer kunnen veroorzaken in de

gebieden op gematigde breedtegraad.

Veranderingen in zeespiegelstijging en in de frequentie en intensiteit van de zwaarste stormen zullen naar verwachting een grotere impact hebben op de lager gelegen gebieden in de OSPAR-landen. Het uiteindelijke klimaatrisico, een combinatie van kwetsbaarheid en blootstelling, doet zich op een veel meer lokale schaal voor en vereist een nationale reactie. Hoewel OSPAR nog geen overeengekomen indicatoren heeft die een regionale beoordeling van de gevolgen van klimaatverandering mogelijk maken, is er een grote hoeveelheid kennis over klimaatverandering in de noordelijke Atlantische Oceaan, die bewijzen levert van bijvoorbeeld verschuivingen in de verspreiding van soorten die verband houden met de opwarming, veranderde trofische interacties, veranderingen in de productiviteit en zeespiegelstijging.

Klimaatverandering veroorzaakt opwarming van de oceanen, verlaagde zuurstofconcentraties, hittegolven op zee en stijging van de zeespiegel, met nog veel meer gevolgen voor mariene ecosystemen en de diensten die ze leveren.

WEER OF KLIMAATVERANDERING?

„Het weer omvat de omstandigheden van de atmosfeer gedurende een korte periode. Het klimaat is hoe de atmosfeer zich 'gedraagt' gedurende relatief lange perioden" - NASA



GERELATEERDE BEOORDELINGEN

➤ Climate Change Thematic Assessment

OCEANVERZURING BRENGT MARIENE ECOSYSTEMEN VERDER IN GEVAAR

INVLOED VAN OCEANVERZURING OP MARIENE ECOSYSTEMEN IN HET OSPAR-ZEEGEBIED

Oceanverzuring doet zich voor in het hele OSPAR-zeegebied, hoewel de mate van verandering regionaal verschilt. Deze verzuring treedt op omdat ten minste een kwart van de CO₂ die door menselijke activiteiten in de atmosfeer terecht komt, door de oceanen wordt geabsorbeerd. De koolstofchemie in de oceanen verandert door een toename van de zuurgraad en een verminderde beschikbaarheid van carbonaat-ionen.

Deze verandering in het heersende chemische milieu heeft gevolgen voor mariene organismen: directe gevolgen vooral voor kalkrijke habitats en kalkvormende organismen en indirecte gevolgen voor hele mariene ecosystemen. Beleidsmaatregelen om oceanverzuring tegen te gaan, moeten zorgvuldig worden overwogen, vooral wanneer potentiële maatregelen om klimaatverandering aan te pakken de oceanverzuring zouden kunnen verergeren. De mogelijke lekkage van opslaglocaties voor koolstofdioxide of methoden die gericht

zijn op het verhogen van de opname van atmosferische CO₂ door de oceaan, zoals ijzerbemesting, kan de verzuring van de oceanen doen toenemen. Bij de maatregelen zal ook rekening moeten worden gehouden met de cumulatieve gevolgen van klimaatverandering en oceanverzuring en de domino-effecten voor de biodiversiteit, om onbedoelde gevolgen van de beperking van klimaatverandering te voorkomen.

WAT IS OCEANVERZURING?

Oceanverzuring is een klimaateffect op oceaanniveau. De uitstoot van koolstofdioxide wordt geabsorbeerd door de oceaan en verandert de chemische balans van het zeewater, waarvan het zeeleven afhankelijk is om te overleven.

OSPAR'S NEAES 2030

S10. Het bewustmaken van klimaatverandering en oceanverzuring door de gevolgen ervan te monitoren, analyseren en communiceren;

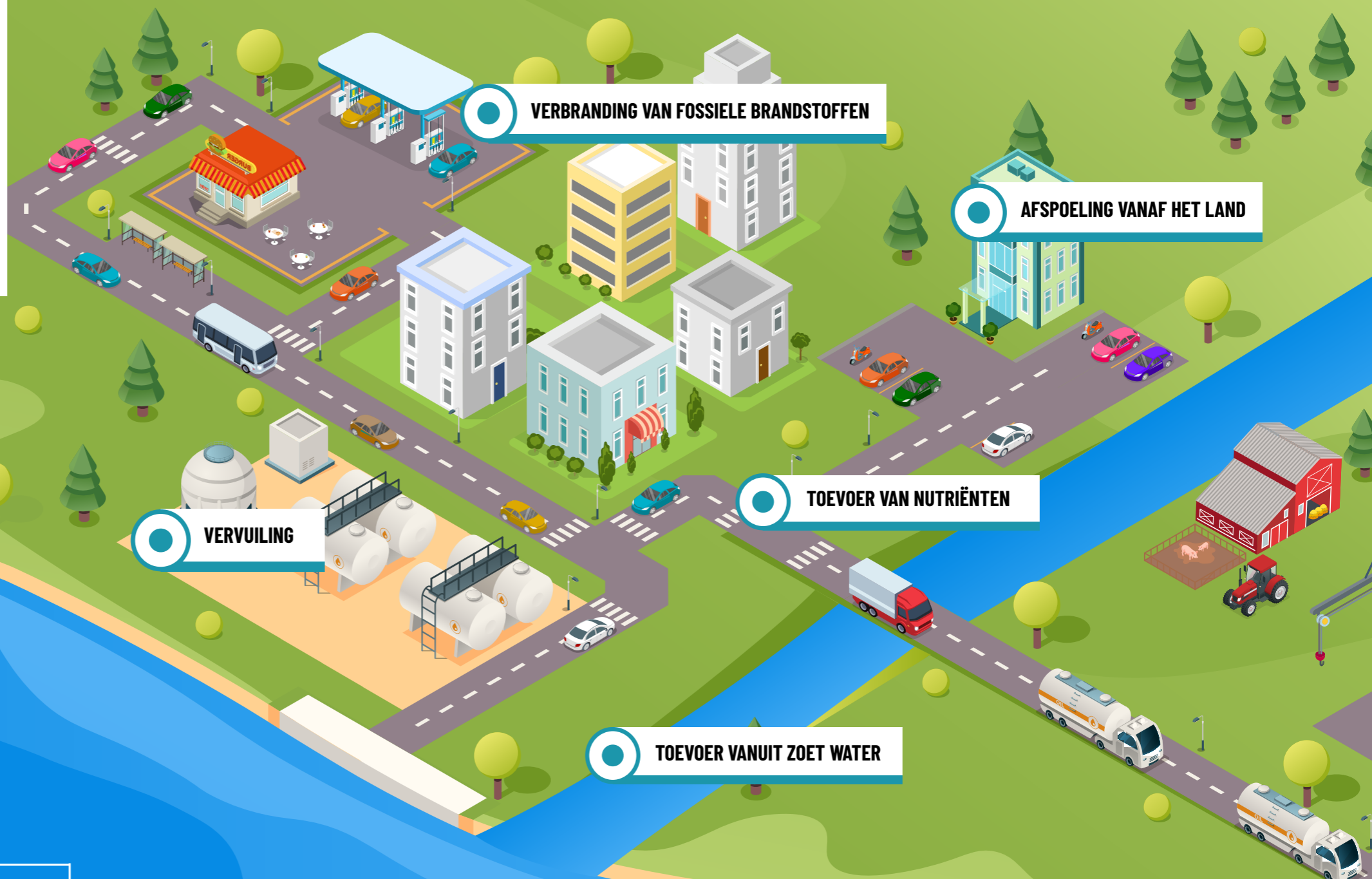
S12. Het beperken van de klimaatverandering en de oceanverzuring door bij te dragen aan wereldwijde inspanningen, onder andere door de rol van het mariene milieu als natuurlijke koolstofopslagplaats te beschermen.

S11. Het aanpassen aan de gevolgen van klimaatverandering en oceanverzuring vergemakkelijken door rekening te houden met extra druk bij het ontwikkelen van programma's, acties en maatregelen; en

GERELATEERDE BEOORDELINGEN

➤ Ocean Acidification Other Assessment

KLIMAATVERANDERING EN VERZURING VAN DE OCEAAN - ECOLOGISCHE GEVOLGEN



RESULTEREND IN EEN
MEER VERZURDE +
VERWARMDE +
MINDER ZUURSTOFRIJKE
OCEAAN

GEVOLGEN VAN VERANDERENDE
OCEAANOMSTANDIGHEDEN

 HITTEGOLVEN OP ZEE	 SCHADELIJKE ALGENBLOEIEN
 KORAALVERBLEKING	 TOEGENOMEN STRATIFICATIE

WE ZIEN SCHADELIJKE GEVOLGEN OP
DE GEZONDHEID VAN DE OCEAAN

 Verzwakking en verminderde groei van SCHAALVORMENDE SOORTEN	 Impact op GEDRAG EN OVERLEVING	 Veranderingen in natuurlijke VOEDSELWEBBEN	 Verzwakking en tragere groei van KORAALRIF
---	--	--	--

**VERZURING BEDREIGT ECOSYSTEEDIENSTEN
WAARVAN MENSEN AFHANKELIJK ZIJN**

 Visserij en aquacultuur	 Voedselzekerheid	 Economieën en bestaansmiddelen
--------------------------------	----------------------	---------------------------------------



Copyright © 2023 OSPAR Commissie. Alle rechten voorbehouden.

De inhoud van dit OSPAR Quality Status Report 2023 is het intellectuele eigendom van de OSPAR-commissie, tenzij anders vermeld. Reproductie of overdracht van welk deel van dit rapport dan ook, in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de OSPAR-commissie, is ten strengste verboden.

Het gebruik van handelsmerken of auteursrechtelijk beschermd materiaal in dit rapport impliceert geen goedkeuring door de OSPAR-commissie.

De verspreiding van dit rapport verleent de ontvanger geen rechten, behalve het recht om het rapport uitsluitend voor informatieve doeleinden in te zien en te lezen.

Voor meer informatie over de OSPAR-commissie en haar activiteiten kunt u terecht op www.ospar.org.

Bedankt voor het respecteren van het intellectuele eigendom en auteursrecht van de OSPAR-commissie.

Naamsvermelding voor de afbeeldingen op de achteromslag: Under the Pole.
Meer informatie is te vinden op underthepole.org.

Gemaakt door Michael Pinfold van Michael Pinfold Branding Design. Ontdek meer over innovatieve merk- en ontwerp oplossingen op www.michaelpinfold.com.

